

Zhuán Fálun

(II. kötet)

Li Hongzhi

A világegyetem mérhetetlen, grandiózusak az égitestek

Nem kutathatók ki emberek által

Az alapanyagok mikroszkopikusak

Nem pillanthatóak meg emberek által

Az emberi test titkai

Nem csak a felszínes

parányi tudása az embereknek erről

Az élet összetett és sokrétű

Az emberiségnek egy örök rejtély

Igaz művelés

Tanítványok, ti igaz művelők! Amit én tanítottam nektek, az a buddhává vagy a taóvá való művelés számára szolgáló Fá. De ti nálam panaszkodtok a személyes érdekeitek elvesztéséről a hétköznapi emberek között, de nem aggódtok amiatt, hogy még nem tudjátok levetni a hétköznapi emberek ragaszkodását. Ez művelés? Hogy az ember le tudja-e vetni egy hétköznapi embernek a szívét, az a halál vizsgája (halálos vizsga), azért hogy valóban túllépjen a hétköznapi embereken. Minden igaz művelő túl kell jusson ezen a vizsgán. Ez a határ egy művelő és egy hétköznapi ember között.

Ha ti aggódtok a hírnéven, gazdagságon és érzéseken elszenvedett kár miatt a hétköznapi emberek között, ez tulajdonképpen már azt jelenti, hogy ti nem tudjátok levetni egy hétköznapi ember ragaszkodását. Jegyezzétek meg! A művelés önmagában nem fájdalmas. A döntő ennél az, hogy az ember nem tudja feladni egy hétköznapi ember ragaszkodását. Mikor ti le kell mondjatok a hírnévről, a gazdagságról és az érzelmekről, fogjátok észrevenni csupán, hogy ez fájdalmas.

Ti leestetek a szentséges és összehasonlíthatatlanul szép világból, mivel nektek azon a szinten ragaszkodásotok volt. Összehasonlítva más világokkal ti a legpiszkosabb világba estetek le, de nem akarjátok magatokat gyorsan visszaművelni, és még ragaszkodtok a piszkoshoz a piszkos világban. Még olyan nagyon fáj nektek, ha ti elveszítetek ebből egy picit. Tudjátok ti, hogy Buddha a hétköznapi emberek között koldult, csak hogy megváltson benneteket? És én megnyitok ma újra egy nagy kaput, és terjesztem a Dáfá-t, azért hogy megváltsalak benneteket. Nem keseredtem el, amiért én ezáltal megszámlálhatatlan dolgot szenvedtem el. Mi van hát még, amiről nem tudtok lemondani? Magatokkal vihetitek a mennyországba azt, amit nem tudtok a szívetekben feladni ?

Megvilágosodás

Zavaros embervilág, összekeveredett gyöngyök és halszemek.

Tathágata ereszkedik le, bizonyosan feltűnés nélkül.

A Fát terjesztése heretikus iskolák által zavart, egész biztosan.

Taók, démonok egyidejűleg terjesztik ugyanabban a világban az útjaikat.

Az igazat a hamistól megkülönböztetni a megvilágosodáson múlik.

Hogyan megkülönböztetni? Bizonyosan léteznek nemes emberek.

A sorskapcsolatokkal és megvilágosodási képességgel bírók,

egynéhány kevesek, egyik a másik után,

az útra jutnak, a Fát megkapják.

Az ortodoxot és a heretikust felismerni, az igaz Írást megkapni.

A test könnyebb, a bölcsesség gazdagabb, a szív tele.

Utazni a Fát hajójával, gondtalanul és kényelmesen.

Jó! Erőt nem kímélve folytonosan előre a beteljesüléshez.

A világban tévelygők, a megvilágosodáshoz nehezen jutók,

pénzért élnek, hatalomért halnak,

minden apróságon vigadnak vagy bosszankodnak,

szenvedve küzdenek egymás ellen, életük hosszán át karmát hoznak létre.

Ha ilyenek hallják a Fát, biztosan nevetnek,

babonának nevezik ezt.

Megérteni, hinni, számukra ez nehéz.

Nehéz megváltani ilyen hitvány embereket.

Sok karma, test lepecsételve, bölcsesség bezárva, természet elveszve.

Miért nem láthatnak

„A látás az hit. A nem-látás az hitetlenség.”

Egy hitvány ember meglátása.

Emberek a tévelygésben – sok karmát hoznak létre.

Saját természete tévúton, hogyan látni akkor.

Először megvilágosodás, aztán látni.

Szívet művelni, karmát eltávolítani, saját természet megjelenik, láthat.

A nemes embernek egyre megy, látni vagy nem látni.

Megvilágosodáson keresztül a beteljesüléshez.

A sokak között, némelyek látnak, némelyek nem.

Szinttől meghatározva, alaptól meghatározva.

A művelők között, sokan nem látnak, mivel látásra törekedni; ragaszkodás.

Ezért: nem lemondani, nem látni.

Legtöbbször karmától gátolva, vagy nem kedvező környezet,

vagy művelési módszertől függően.

Sok indok, mindenkinek más.

Mindazok, akik így látnak, nem mindig látnak tisztán.

Nem tisztán látni, lehetővé teszi a megvilágosodást Taóhoz.

Mindent egész tisztán látni, mintha helyben lenne, művelési energia felnyitva.

Tovább művelődni többé nem lehetséges, semmi több, hogy megvilágosodjon.

Tartalomjegyzék

Fá-magyarázat Dayushanban -----	1
A leckék a buddhizmusban -----	6
Az emberiség hanyatlása és a megvilágosultak megjelenése -----	8
Tudósok és művelés az két dolog -----	10
Buddha-természet -----	12
Nem művelni a Taót, de már a Taóban -----	14
Az emberek földből való teremtésének a története -----	15
A modern tudomány kerete és a Fofá átfogó és mélyreható -----	16
Minden Fá az eredethez vezet -----	18
A csan iskola szélsőséges -----	19
A művelés közbeni szintek -----	21
Buddhák és taók -----	23
Semmilyen bemutatók az emberek megváltásánál és a Fá magyarázatánál -----	24
A buddhák embereket váltanak meg és nem az áldásért vannak ott -----	27
Az emberiség hanyatlása és a veszélyes nézetek -----	28
Az emberiség a végső jie idejében -----	30
Mi az üresség? -----	32
Állhatatosan -----	33
A buddhizmusban való kifejtés a Fofá-nak az egyik leggyengébb és legkisebb része -----	34
Mi a bölcsesség -----	35
Művelés nyugdíjazás után -----	36
Éles elméjűség -----	37
A Fá tanulása -----	38
Hogyan asszisztáljunk -----	39
Szójegyzék	

Fá-magyarázat Dayushanban [a Lantau szigeten]

Némelyik nem művelte magát sikeresen ebben az életben és nem is tett le fogadalmat, hogy a következő életben továbbművelje magát. A következő életben nagyon valószínűen hétköznapi emberként fog újraszületni és nincs több esélye, hogy továbbművelje magát. Akkor azok a dolgok, amiket az előző életben a művelésen keresztül kapott, szerencsévé fognak átváltozni. Sok magas hivatalnok szerzetes volt az előző életben. Keményen művelte magát és gyűjtött valami szerencsét, de nem művelte sikeresen magát, tehát egy magas hivatalnok vagy király lesz.

Ha letett egy fogadalmat, azért hogy a következő életben feltétlenül továbbművelje magát, ha ebben az életben nem művelte magát sikeresen, akkor meg lesz teremtve a sorskapcsolat a következő életben. A következő életben talán továbbműveli magát ebben az iskolában. Így lesz megteremtve a művelésnek a sorskapcsolata. Ha ez az ember letette a fogadalmat, az újraszületés után nincs a föld alatt levő alacsony istenségeknek [az alacsony szintek földi istenségeinek] az ellenőrzése alatt. A mestere törődni fog vele, követi őt és figyelemmel kíséri az újraszületésnél. Egy olyan családban fog újraszületni, amelyikben a művelésre lesz ösztönözve. Akkor megvan az esélye, hogy továbbművelje magát.

Sok szerzetes nem tudja sikeresen művelni magát a templomban. Ők nem művelték magukat sikeresen, és az ok főképpen abban rejlik, hogy a ragaszkodásukból sok nincs eltávolítva, és hogy ők nem tudják, hogyan kellene műveljék magukat; semmilyen Fát sem kapnak meg. Némelyik azt hiszi, hogy a szútrák szavalása által már buddhává művelheti magát az ember. Ha nem tudja elengedni egy hétköznapi embernek a szívét, nem művelheti magát sikeresen. De ő az egész szívét Buddhának szenteli, ezért vándorol tovább a halál után ide-oda a templomban és műveli magát szintén a többiekkel. Egy ilyen állapotban van akkor. Ha azt mondják, hogy egy kísértet volna, úgy viszont ő nem kísértet, ha azt mondják, hogy egy szerzetes volna, úgy viszont ő nem ember. Most az emberiség éppen pontosan egy ilyen káoszban van. Némely buddha-szobron nem létezik egy buddha sem. Némely emberek makacs imádása által némely hamis buddhák jöttek létre. Sőt némelyek most egy vörös szövetséghez imádkoznak, amelyik egy fára van kötve. Egy hegyet is imádnak, egy darab követ is imádnak, és egy buddha-szobrot, amelyiknél nincs felnyitva fény, szintén imádnak. Így imádás által némely hamis buddhák jöttek létre. Ők pontosan úgy néznek ki, mint a buddhák, viszont hamisak és a buddha alakjában (képében) rosszat tesznek. Ilyesmi nagyon gyakran létezik.

A mennyben azonban nagyon szigorú követelmények vannak felállítva a helyes gyümölcs megkapására, nem úgy, mint ahogyan ezt az emberek elképzelik maguknak. Valójában a buddhizmus az újkorban már nincs többé rendben. Sok ember nem tudja többé, hogyan kellene művelje magát, nagyon nehéz, hogy továbbművelje magát. A buddhizmusban sok értelmezése létezik a szútráknak. Ez a szerzetes így értelmezte, az úgy, ámde ilyen értelmezések félrevezethetnek embereket. Ezek mind szabotálják a Fofát. Az ember csak az eredeti szavakon keresztül ismerheti fel a szútráknak az eredeti jelentését, csak így ismerhet fel valamit. Még ha csak egy picikét is értett meg az alapelvekből, megemelkedett. A továbbolvasásnál megint megértett egy alapelvet, akkor megint megemelkedett. Különböző szinteken különböző felismerései lesznek. Némely szerzetesek meghatározásokat adtak a szútráknak, szintén léteznek emberek, akik könyveket írnak, amelyekben a Fofát értelmezik, ők meghatározásokat adtak: Ezzel a mondattal a Buddha erre gondolt, azzal a mondattal arra gondolt... ez a jelentés... az a jelentés. A Buddhának az eredeti szavai különböző jelentésekkel bírnak különböző szinteken, odáig a tathágata szintjéig. De az a szerzetes nagyon alacsonyan művelte magát és nem ismerte fel a Bódhiszattvának és a Buddhának az alapelveit. A meghatározások, amiket a szútráknak adott, ténylegesen az ő szintjén levő felismerések. A szavainak nincs semmilyen magasabb tartalmuk és nagyon alacsony felismerésekhez vezetnek az embereket, úgy hogy ők ezekben vannak megrekedve. Valójában rögtön eretnek utakra vezetett embereket. Ha ő azt mondja, hogy a Buddhának a szavai pontosan egy ilyen jelentéssel rendelkeznek, az emberek korlátozva vannak ezáltal. Ha ez így lesz megértve, senki sem tudja felfelé művelni magát.

Mindegyik korszakban nagyon gyakran létezett az értelmezéseknek ez a fajtája. Az emberek a „Dazang szútrá“-ról [Tripitakáról] beszélnek, vagyis „három zang (kosár)“-ról: szútra, parancsolat, kifejtés. A szútrák kivételével – a parancsolatok és a kifejtések nem lehetnek egy sorba helyezve a szútrákkal és összehasonlítva velük. Mindenekelőtt a kifejtéseknél fejtették ki a Fofát önkényesen, ők

eltakarították a Fofá-nak az eredeti jelentését. A mai szerzetesek a modern nyelvvel magyarázzák el a szútrákat, ők egyáltalán nem tudják elmagyarázni azokat. Sákjamuni buddha szavainak az eredeti jelentése éppen úgy kell maradjon, ahogyan van. Mihelyt értelmezve van, az balul üt ki. Ez az egyik ok, amiért a mai szerzetesek számára nagyon nehéz, hogy sikeresen műveljék magukat. Ezt nem tudják felismerni a szerzetesek, a régi nyelvtan miatt nem tudják megérteni a szútráknak az eredeti szövegét, aztán beszereznek maguknak néhány útbaigazító művet. Ezek az útbaigazító művek mind önkényesen lettek értelmezve a picike saját megértésen keresztül. Mindegyik korszakban léteztek ilyen problémák. A régi korokban ugyanígy volt. Ne higgy vakon minden könyvben, ami a régi korokban lett írva, annál ugyanígy van. Valójában azok szabotálják a Fofá-t. Sákjamuni buddha megmondta, hogy az ő Fájának ennyi és ennyi éven belül nem lesz többé hatása és a Fá-vég idejében démonok fogják szabotálni a Fá-t. Ez az egyik ok erre.

Indiában nem létezik többé buddhizmus, pontosan mivel a szerzetesek ezt önkényesen csinálták, ez így ismerte fel és az úgy, ők tisztára önkényesen ismerték fel. Lassanként ezek többé nem az eredeti felismerései Sákjamuni buddhának, az eredeti jelentés eltűnt, és ezért nem létezik többé a buddhizmus Indiában.

Az nem probléma, hogy együtt beszéljete a tapasztalatokról, mivel te a saját tapasztalataidról és szútrákból való felismeréseidről beszélsz; az nem tesz semmit, annak nincs befolyása. Csak féltő, hogy te a szútráknak a szavait saját szavakkal határozod meg. Mindegyik mondat nem csak az azon a szinten való felismerésekkel rendelkezik, te valóban helyesnek, valóban jónak találsz egy alapelvet; ha viszont te újra megemelkedsz és felfelé jutsz, úgy fogod találni, hogy ugyanazok a szavak egy még magasabb alapelvet tartalmaznak.

Sákjamuni buddha 49 év hosszán át terjesztette a Fá-t, az elején még nem érte el a tathágatát. Némelyik Fá-t sok évvel előtte magyarázta el. Viszont állandóan magyarázta, és azok a dolgok, amiket a későbbi éveiben a nirvánája előtt magyarázott el, nagyon erősen különböznek a korábbiaktól. Mert ő is állandóan felismerte, állandóan emelkedett és állandóan is művelte magát. Valójában ő nem hagyott hátra az embereknek alapelveket és a világegyetem Fá-ját sem. A modern emberek azok, akik ezt Fának vagy szútráknak jelölik meg. Mikor Sákjamuni buddha ebben a világban volt, nem is léteztek szútrák. Azok a követők által lettek lejegyezve a Sákjamuni buddha szavaira való emlékezés alapján, már az összefoglalásnál léteztek hibák. Sákjamuni buddha szavainak az igazi jelentése részben megváltozott, és az akkori emberiségnek nem volt szabad többet tudnia. Ez mind nem volt véletlen, hanem szükségszerű. Mert korábban senki sem merészelt, hogy világosan és tisztán leírja a művelés dolgait és hátrahagyja az embereknek. Az emberek mindent saját maguk kellett felismerjenek. A ködben semmiről sem tudnak az emberek, vagyis nagyon nehéz ezt felismerni.

Mikor Sákjamuni ebben a világban volt, főként parancsolatokat hagyott hátra az embereknek. A végén, mielőtt Sákjamuni buddha a nirvánába ment, megkérdezték őt a tanítványok: A mester elmegy, kit vegyünk most mesterként? Sákjamuni buddha azt mondta: A Parancsolatot tekintsetek mesterként. Valójában hátrahagyta a parancsolatokat, amelyekkel a művelők eljuthatnak a beteljesüléshez. Azok az ő életének az idejében lettek megállapítva. A szavai nyomán a követők leírtak valamit és ezt szútrákként szemlélték. Én első alkalommal hagytam hátra valóban az embereknek a művelés dolgait. Ilyesmi sohasem létezett azelőtt. Olyasmit tettem, amit előttem senki sem tett meg, én egy a mennybe vezető „létrát“ hagytam hátra az embereknek.

Valójában a vallásnak két célja van, az egyik ebből: Azokat, akik nem rosszak és akik felfelé művelhetik magukat, valóban hagyja elérni a Taót. A másik: Viszonylag egy magas színvonalon tarthatja az emberi társadalomnak az erkölcsét. Ez az a két dolog, amit a vallásnak tennie kellene. Valójában az, amit én terjesztek, nem vallás. De Fá-t valóban terjeszteni és embereket megváltani pontosan ugyanolyan hatással rendelkezik: Lehetővé teszi, hogy az emberek valóban elérjék a Taót és művelhessék magukat, egy utat nyújt neked; azt is lehetővé teszi, hogy sok ember megérthessen egy alapelvet, miután hallották a Fá-t és olvasták a könyveket, ámbár nem akarják művelni magukat. Ezért nem fognak szántszándékkal valami nem jót tenni, vagyis valami rosszat tenni. Ugyanúgy egy viszonylag magas szinten tarthatja az emberiség erkölcsi színvonalát, és ugyanazzal a hatással is rendelkezik. Valóban terjeszteni a művelési utat és tanítani az embereket, az nem az emberek megváltása?

A történelem előtti időkben az emberi civilizációk néha viszonylag sokáig maradtak megtartva, néha viszonylag rövid ideig, némely emberi civilizációk elég sokáig maradtak megtartva. Az emberiség tudományának a fejlődési útvonala mindegyik periódusban más volt. A mai emberek a mai tudomány fejlődésének a keretében mozognak, nem tudják felismerni, hogy még más útjai is léteznek a tudománynak. Valójában a régi korok Kínájában a tudomány teljesen más volt, mint a mai tudomány, ami Európából lett bevezetve. A régi korokban Kínában a kutatás közvetlenül az emberi testre, az életre és a világegyetemre volt irányozva. A régi korokban az emberek érintkezésbe mertek kerülni azokkal a dolgokkal, amelyeket nem lehetett megérinteni és látni, és így be tudták bizonyítani a létezésüket. Az érzés, amivel a lótuszülésben való gyakorlásnál rendelkezett az ember, egy erősebb érzéssé lett felemelve, végül az érzés nemcsak nagyon erős volt, hanem meg is lehetett tapintani és látni. Így a formátlan dolgok formával bíró dolgokká lettek előléptetve. Az emberek a régi korokban egy másik utat jártak és a léttitkokat és az emberi test és a világegyetem közötti összefüggést kutatták, ez teljesen más volt, mint az az út, amit a mai kísérleti tudomány jár.

Valójában a hold történelem előtti emberek által lett megalkotva, belül üreges. A történelem előtti emberiség nagyon messzire fejlett volt. Ma azt mondják az emberek, hogy a piramisok az egyiptomiak által lettek építve. Kutatják, honnan lettek a kövek odahozva. Az egyáltalán nincs úgy. Valójában ez egy történelem előtti kultúra volt, amelyik a tengerfenékre süllyedt. Később megváltozott a földgolyó és a kontinentális lemezek többször fel lettek cserélve, újra felszínre kerültek. Később az új lakosok megsokasodtak ezen a vidéken és lassanként felismerték a rendeltetésüket, nevezetesen hogy a tárgyak egy hosszú időre meg lehetnek őrizve bennük. Akkor az emberek holttesteit vitték beléjük. A piramisok nem általuk lettek építve, az egyiptomiak felfedezték és használták azokat. Később az egyiptomiak is építettek azok nyomán némely kis piramisokat, ezért a tudósok már nincsenek is tisztában ezzel.

A mai emberiség csak a mai ismeretekkel tudja szemlélni a dolgokat, mindenekelőtt az a sok meghatározás, amit csinált sok tudós, korlátozhatja egyszerűen nagyon az embereket. Darwin azt mondta, hogy az emberek a majmokból fejlődtek ki; és az emberek mindannyian elhiszik, hogy az emberek a majmokból fejlődtek ki. Aztán ezen elmélet szerint végkövetkeztetések lesznek levezetve. A tudomány ma felfedezett némely dolgokat, amelyek nagyon messze túlmennek a mi modern emberiségünk civilizációjának a történelmén, de senki sem meri ezeket elismerni, mindannyian elképzelhetetlennek tartják őket, és így önkényesen vonnak le végkövetkeztetéseket és tetszőlegesen beszélnek. A jövőben létre fog jönni az emberi testnek a tudománya. A jövődő fizika, vegytan és a szakágak más területeken talán egy másik álláspontból, nem feltétlenül kivétel nélkül a nyugat álláspontjából kiindulva fognak fejlődni. A meghatározások, amiket a mai kísérleti tudomány ad meg, nagyon szorosak. Dolgokat, amiket manapság meg lehet érinteni és látni, elismernek; dolgokat amiket nem lehet megérinteni és látni, kivétel nélkül nem ismernek el. Az ő tudományos meghatározásaik egyáltalán nem tudományosak, azok teljesen korlátozták az embereket. Ha te azokat a dolgokat, amiket az emberek nem láthatnak és nem érinthetnek meg, tudományos módszerekkel fedezed fel, akkor az tudomány vagy sem? Az akkor nem szintén tudomány?

A felismerések az anyagról szintén nem olyanok, ahogyan azokat a mai tudósok felismerték. Kutatásokon keresztül felfedezték, hogy némely dolgok, mint a neutronok, atomok és így tovább nem biztonságosak; ha nincsenek ólomdobozokba helyezve, radioaktivitást sugároznak ki (radioaktív sugárzást bocsátanak ki). Ők ezt csak azon meglevő elméletek szemléletmódjából kiindulva ismerték fel, amiket felfedezhetnek, csak ezt a picikét tudhatják. Valójában mindegyik tárgynak van élete. Sákjamuni buddha ezt szintén mondta. Egészen mindegy, melyik dimenzióban, a tárgyak mind valami anyagilag létező dolgok, minden tárgynak van élete. Neutronok, atomok, gammasugarak és ráadásul a még mikroszkopikusabb anyagok lehetnek ellenőrizve emberek által, de ezért az ember el kell érje azt a szintet. Valójában az a művelési energia, amit mi nemesítünk, nagyon erős radioaktivitással rendelkezik, a művelők teljesen ellenőrizhetik azt. A mai tudomány megmagyarázza, miből van képezve a világegyetem, és hogy így vagy úgy jött létre, ebből az alapanyagból vagy abból az alapanyagból. A magasabb felismerés az, hogy a világegyetem időből és térből van kialakítva. Valójában a világegyetem alapjától fogva energiából van képezve (kialakítva). Minél parányibb az alapanyag, annál erősebb a radioaktivitás. Ez a legalapvetőbbnek a legalapvetőbbje. A mai tudósok nem merik ezt elismerni, mert ezt nem is ismerhetik fel.

Az anyagnak a létezése a rendkívül mikroszkopikusban ■ a különösen mikroszkopikusban, különösen

mikroszkopikusban az anyag valójában élet nélküli őseredeti anyag **■** egyfajta őseredeti anyag, ami nem képzelhető el a hétköznapi emberek gondolkodásával. Ez a fajta őseredeti anyag nagyon szörnyű, mindegyik tárgy, amelyik beleesik, azonnal fel fog oldódni és szét fog folyni. Pontosabban megmondva, ez a fajta őseredeti anyag még nem lehet az anyaghoz számítva. A világegyetemnek vannak tulajdonságai, ezeket úgy hívják Zhen, Shan, Ren. Miért mondják, hogy a tárgyak minden részecskéjében létezik Zhen, Shan, Ren? Valójában a Zhen, Shan és Ren az őseredeti anyagot – ez a legőseredetibb dolog még nem egészen lehet anyagként megnevezve – ők a legőseredetibb dolgot a legparányibb primitív anyaggá illesztik össze. Aztán különböző rendkívül mikroszkopikus részecskeanyagokká illesztik össze azt, azután különválasztják ezt a részecskeanyagot és földd, kövekké, fémelemekké, fényé és idővé illesztik össze azt a különböző szinteken levő dimenziókban – a különböző alapvető alapanyagokká a világegyetemben. Azután tovább fejlődnek és differenciálódnak, nagyobb alapanyagokat állítanak elő, így keletkezett minden dolog. Tehát, ha minden dolog és minden tárgy ezekből a kozmikus tulajdonságokból keletkezett, akkor ebben természetes módon létezik ennek a kozmikus Fá-nak a korlátozása. Ezért rendelkezik minden alapanyag buddha-természettel – Zhen, Shan, Ren, ezek azok a dolgok, amelyek a világegyetemet képezik. **[És ez a]** Fofá, „Taó“-nak is hívják.

Minden tárgynak önmagában van élete és buddha-természete, csak mindegyik tárgy elfáradhat. Eltekintve a Zhen, Shan, Ren tulajdonságoktól, ha a származék-alapanyagok elfáradnak, egy nagyon fenyegető probléma előtt állnak – tárgyak elporladnak vagy elrothadnak, vagyis a tárgyak feloszlanak. Hogy a tárgyak feloszlanak, tágabb értelemben azt jelenti, hogy az alacsony szinteken levő világegyetem romlik és a Fá-nak nincs többé hatása. Ha a Fá-nak nincs többé hatása az ember szívében, az emberek rosszá válnak és nem lesznek többé megfélemezve az erkölcsöl. Ha az emberi erkölcs egy normális állapotban marad megtartva, a Fá folytonossága és stabilitása meg lehet őrizve; elmegy, ameddig az emberszív nem rossz. Máskülönben: Mivel az emberek alávetik magukat a reinkarnáció hat útjának, egy ember az újraszületésnél magával viszi a karmáját, egészen mindegy, milyen növényként, állatként, alapanyagként, betonként, homokként..., egészen mindegy, mivé lesz átváltoztatva. Így nézve, ha az emberiség romlik, nemcsak az emberi társadalom romlik, hanem az alapanyagok is. A végső *jie* idejében ezen földgolyó, bizonyos dimenziók a világegyetemben, virágok, fű, fák és így tovább karmával rendelkeznek önmagukon.

A reinkarnáció hat útja azt jelenti, hogy egy ember ebben az életben emberként születhet újra, és a következő életben állatként. A reinkarnáció hat útja valójában nem csak hat útja a reinkarnációnak. Azt Sákjamuni buddha mondta. Egyvalaki újraszülethet emberként, újraszülethet égi emberként, kísértetként, újraszülethet aszúraként, állatként is, háziállatként, alapanyagként és így tovább.

Ha az emberiségnek a tudománya el akarja érni azt a magasságot, először az ember erkölcsi mércéje kell megemelkedjen, különben csillagháborúk adódnának. Technikákon keresztül az emberiség semmiképp sem érheti el a buddhának a szintjét. Miért? Az, amit a buddhák és az égi emberek uralnak, a magasabb tudomány és technika, amelyik túlmegy az emberiségén. Ez azt jelenti, az nem megy, ha az emberek csak az emberiség tudományos és technikai eszközein keresztül akarják elérni azt a színvonalat. Ha a tudományos és technikai eszközök áttörhetnék ezt, valóban jelennének meg mennyei **[természeti]** katasztrófák. Mert ha az emberek olyan magas szinteket érnének el technikákon keresztül és olyan nagy képességekkel rendelkeznének – vagyis ha odavinnék a harci szellemüket, mohóságukat, erotikus vágyukat, különböző vágyakozásaikat, irigységüket, különböző ragaszkodásukat hírnév után, gazdagság után, mindenféle érzületeiket, akkor a menny egészen kaotikus lenne. Ezért ez egyáltalán nem megengedett.

Az egyedüli módszer, amivel az emberek felfelé juthatnak, az a művelés. Csak ha egy ember a szenvedésteli művelésnél eltávolít minden különböző érzületet és vágyakozást és hasonul a Zhen, Shan, Ren kozmikus tulajdonságokhoz, csupán akkor érhet el egy olyan magas szintet. Mi a tudomány? Amit a buddha, az istenség ural, az a legmagasabb tudomány. Ő ismeri fel az anyagot a legtisztábban, a mikroszkopikusban már láthatja az alapanyagoknak bizonyos mikroszkopikus szintjeit, a még nagyobb alapanyagokat is látta a világegyetemben. Ma úgy vélik az emberek, az alapanyagok, a molekulák – és a még kisebbek atomok volnának..., a nagynak a területén azt hiszik, hogy az égitestek a legnagyobb alapanyagok. De az égitestek nem a legnagyobb alapanyagok, léteznek még nagyobbak. A buddhák már láthatnak valami eléggé nagyot, és a mikroszkopikusban már

láthatnak valami eléggé mikroszkopikusát. De ha el is van érve ez a színvonal, persze a buddhák, tathágaták még nem láthatják az eredetét, a tathágaták szintén nem láthatják, milyen nagy végül a világegyetem.

Az emberek számára a mennyben nagyon nehéz, hogy műveljék magukat, ők szinte nem tudják többé művelni magukat. Miért? Mert a buddháknak nincsenek elviselni való szenvedéseik. A buddháknak a mennyben nincsenek szenvedéseik, hanem csak vidám dolgaik, szerencsés dolgaik; kíván valamit, kap valamit, egészen szabadon és gondtalanul. Gondold át egyszer, neki erőteljes isteni képességei vannak és nincsenek szenvedései, hogyan műveli magát akkor? Nagyon nehéz számára, hogy megemelkedjen. Az emberek számára viszonylag egyszerű, hogy műveljék magukat, viszont ha ők nem érhetik el azt a szintet, semmiképp sem juthatnak felfelé. Úgy mint egy üveg, ha piszkos dolgokkal van teletöltve, nem úszhat magasan a vízben, ez ugyanaz az alapelv. Valóban úgy van, hogy nem juthat felfelé az ember, ha nem tisztítja meg magát.

A buddhának a nagy bölcsessége az ő szintjén levő nagy bölcsesség. Azoknak a buddháknak a felismerései a kozmikus alapelvekről, akik kétszeresen túllépi a Tathágatát, sokkal magasabbak, mint a Tathágatának a szintjén levők. Ő beszélt a háromezer nagy világról, és nincs úgy, hogy azok mindegyik homokszemben léteznek. A nagy megvilágosultak megállapították, hogy azok némely homokszemekben és némely kövekben léteznek. Némely kövekben azonban nem léteznek, a gránitban például nem léteznek. Némely kövek, ha szemügyre vannak véve, [olyanok, mint] egy nagyon tágas világ, mindannyian ugyanúgy néznek ki, mint az emberek. Ha eldobja [a követ] az ember, ők nem is éreznek megrázkódtatásokat, mivel pontosan azon a módon léteznek. Ha [a kő] csak ott fekszik, nem is folyhat be víz a dimenziójukba.

Ott egy tágas világ van, a tárgyak nagyságának a fogalma, amit az emberek ismernek, nem helyes. A nagyságnak az a fogalma, amit a hétköznapi emberek ismernek, nem létezik. Te látod ugyan, hogy a tárgyak ilyenek, ez viszont csak a hétköznapi emberek közötti megjelenés. Egy papíron, egy képen, egy két grammos vékony papíron létezik Fá-test (Fashen). A hétköznapi emberek ezt elképzelhetetlennek tartják, ők csak hétköznapi emberek.

Valójában az emberek nem is az egyedüli emberiség ebben a mi anyagi dimenziókban a földön. A tengerben is léteznek emberek, korábban némelyek beszéltek erről, a hétköznapi embereknek a társadalma ezt nem tudja elfogadni, és úgy az van mondva, ez babona terjesztése volna. Valójában ez igaz. Ha a kontinentális lemezek megváltoznak, sok tengerfenék felfelé fog emelkedni, ámde a tengerfenéken éppenséggel léteznek emberek, és pedig több fajta ember. Némelyek hasonlóan néznek ki hozzánk, némelyek egy picikét másképpen. Némelyeknek kopolyúi vannak, amíg némelyek deréktől felfelé emberszerűek és deréktől lefelé halak; másoknak emberi lábuk van olyan felsőtesttel, ami hal.

A leckék a buddhizmusban

Ma némely szerzetesek sok könyvet írtak. Mit írtak ők? Az írásjegyekben és a sorok között mindenütt fekete csi van. Ők saját maguk ezt nem láthatják, a dolgok ezekben már teljesen zavarosak. Az ilyen jelenségek a Fá végének az idejében már nagyon rosszak.

Sákjamuni buddhának a Fá-ja **[Dharmája]** Indiában keletkezett, miért tűnt el Indiában? Mikor Sákjamuni buddha a világban volt, átadta a dolgait, és az emberek az ő követelményei szerint cselekedtek. Sákjamuni buddha elmagyarázta a Fá-t; ha egyvalaki nem értette meg, megkérdezte őt. Ha te valami rosszat csináltál, Sákjamuni buddha kijavíthatott téged. Miután Sákjamuni buddha elhagyta ezt a világot, sok szerzetes önkényesen értelmezte Sákjamuni buddhának a szavait a saját felismerései szerint. Feltéve, hogy Sákjamuni buddha olyan magasra művelte magát, mint egy ház, akkor egy normál szerzetes csak olyan magasra művelte magát, mint egy *chi*, megértheti-e ő a Fá-nak az igaz tartalmát a különböző szinteken a tathágatának a gyümölcshelyzetéig? Sákjamuni buddhának a szavai mindegyik szinten tartalmazzák a művelési módszereket a mindenkori szinten. Ezért művelheti magát egy művelő különböző szintekre felfelé megértésen keresztül. Ha ő mind a különböző szintekig műveli magát, mindig irányítva lesz a Fá által, ezért a Fofá-nak ugyanaz a mondata mindegyik szinten új felismeréseket hoz magával. Mindegyik alkalommal, mikor te a szútráknak az eredeti szavait olvasod, új felismeréseket fogsz kapni. Ha te tovább emelkedsz és tovább olvasod a szútrákat, megint új felismeréseket fogsz kapni. Ezen a módon ismered te fel állandóan, változtatod és emeled meg állandóan a felismeréseidet, ilyen a művelési szint az emelkedésnél.

Tehát, ha némely szerzetesek a hétköznapi emberek szavaival és a saját meglátásaikkal magyarázzák a szútrákat vagy könyveket írnak, azonnal az ő keretüknek megfelelően korlátozzák az embereket. Ő meghatározta a szútráknak az értelmét. Sákjamuni buddhának a szavai olyan magasak és olyan sok jelentéssel bírnak, de ő mindezt nem ismerte fel. Ő nagyon alacsonyra művelte magát! Ha az emberek, akik buddhát művelnek, hisznek a szavaiban, az ő gondolkodásának a kereteibe fogja bevezetni az embereket és ezáltal korlátozni őket. Ugyan felszínesen nézve ez a dolog jó és az a látszata van, azt akarja, hogy az emberek Buddháról tanuljanak, de nem szabotálja ő a Fofá-t? A Fofá szabotálása különböző formákban mutatkozhat meg. Némely emberek, akik szabotálják, mondják, hogy jó, de egyidejűleg szabotálják. Ez a fajta szabotázs ismerhető fel és látható át a legnehezebben, ez a legrosszabb. Ez éppen pontosan az oka, amiért Sákjamuni buddha Fá-jának az átadása (a hagyománya) elveszett Indiában.

Sok ember értelmezte Sákjamuni buddhának a dolgait, ők azt mondták, Sákjamuni buddhának a szavai ezzel a jelentéssel vagy azzal a jelentéssel bírnának. Az semmi más, mint az, amit a szintjeiken felismertek. Némelyeknél nyitva van az égi szem, különböző szinteken ők láttak valamit az igazból, de nem olyan magasat és mélyrehatóat, mint az, amit Sákjamuni buddha látott a tathágatának a szintjén, ők nem törtek át olyan sok szintet, mint ő. És azok, akiknek az égi szeme nagyon alacsony szinteken van nyitva, nagyon kevés dimenziót láthatnak; a kozmikus dimenziók, amiket látnak, nagyon alacsonyak. Mert különböző szinteken különböző alapelvek léteznek. Ők azt mondják, hogy az úgy van, de valójában az nincs úgy. Azok, akik a Fofá-t tetszésük szerint értelmezték, a saját felismeréseik keretének megfelelően korlátozták az embereket. Mit gondolsz, ő zavarta-e vagy megőrizte a Fofá-t? Ezért van megmondva, senkinek sem szabad még csak egy szót is megváltoztatnia a szútrákban! A szútrák eredeti értelme szerint felismerni és művelődni! Senkinek sem szabad még csak egy szót is tetszése szerint értelmeznie a szútrákban. Az nem probléma, hogy a saját felismeréseitekről beszéltek különböző szinteken, ti cserélhettek tapasztalatokat: Én felismertem, most ezt a jelentést ismertem fel; úgy vélem, hogy ezzel arra van gondolva, hogy azt a dolgot nem csináltam jól, én így és így kellene kijavítsam; vagy ezek a szavak rám vonatkoznak és a hibáimra utalnak, ezt valóban jónak találok. Ha ő újra megemelkedik és újra elolvassa azokat, úgy találja, hogy ugyanaz a mondat új felismeréseket hoz magával. Ez megemelkedés, mindannyian ezen a módon próbálják meg felismerni és megérteni.

Ma némely szerzetesek vagy laikusok sokat írtak és szútráknak tartják azt, amit saját maguk írtak. Csak az a Fá, amit a Buddha magyarázott el, szútrák! Vagyis ezek a dolgok, bezárólag azokkal a dolgokkal, amiket írtak, hogyan lehetnének érdemesek arra, hogy szútrákként legyenek megnevezve?! Ők szintén szútráknak nevezik ezeket. Sok laikus és szerzetes ráadásul hírnévre és gazdagságra törekszik, nagyon is nagy hangsúlyt fektet a kérkedő magamutogatásra; ha mások mondják, hogy ők

jók, el vannak ragadtatva saját maguktól. Egy művelőnek ténylegesen művelnie kell magát. Az igaz művelés éppenséggel pontosan azt jelenti, az embernek a ragaszkodását eltávolítani. Hírnév és gazdagság, amire a hétköznapi emberek között törekszenek; harci szellem, érvényesülési vágy, irigység, a hétköznapi emberek minden különböző vágyakozása és érzülete el kell legyen távolítva. Azoknál, akik kiválnak a tömegeből és a világiban hírnévvel és pompával hengegnek, hány fajta ragaszkodás mutatkozik meg az ilyen embereknél? Az igaz művelők egyszerűen nem érzik jól magukat, ha ilyen embereket látnak. Némely mások, akik buddhát művelnek, pénz utáni erős vágyakozással rendelkeznek, külsőleg ugyan nem mondják, de mihelyt ilyen gondolatokra jutnak, a magas művelési szinteken levő emberek vagy a buddhák már tudják ezt.

Ezzel főképpen a hivatásos művelőkre gondolunk, valójában sok ember tartozik ehhez, aki a buddhista tannal foglalkozik. Tanulják ezek az emberek a Buddha-tanítást? Mit művelnek a művelők? Ők éppenséggel pontosan az embernek a ragaszkodását távolítják el. Nekik nagyon, nagyon könnyedén kellene venniük a hétköznapi embernek a vágyakozásait. Miért ment sok ember, aki elérte [megkapta] a Taót, a hegyek mélyébe és nem akar többé a templomban maradni a Fá végének az idejében? Az ok, amiért a hegyek mélyébe és az erdőbe mentek, abban rejlik, hoy úgy találják, hogy sok ember a templomban nem műveli magát valóban és ténylegesen. Sok szerzetesnek van ragaszkodása, amit nem akar elengedni, úgy hogy egymással ármánykodnak és harcolnak, ez már nem is egy tiszta helye az igaz művelésnek, ezért távolodtak el messze ettől.

Természetesen léteznek némely eretnek vallások, démoni vallások, amelyek nyilvánosan szabotálnak. Az ilyenek egyszerűen felismerhetőek, egy pillantásra már világos, hogy ezek eretnekek. De a buddhizmus nevében való szabotázs a legrosszabb. Miért mondta Sákjamuni buddha, hogy az ő Fá-ja nem válthat meg többé embereket a Fá végének az idejében? Pontosán ma van a Fá végének az ideje. A szerzetesek alig válthatják meg saját magukat, hát még más embereket! Én szóba hoztam a Fá-vég idejének a jelenségeit, némely emberek hirtelen felismerték ezeket. A mai társadalomnak a fejlődése nagyon szörnyű. Nézd csak hát meg, mind felléptek a különböző hamis, eretnek, gonosz és zavaros dolgok!

Ezek az alapelvek itt ki vannak mondva, ez nem vonatkozhat valamilyen meghatározott emberre. Sok szerzetes ír könyveket, felszínesen látszólag a Fofá-t terjesztik, de ők a csontjuk velejéig hírnévért és gazdagságért vannak oda. Némelyik megkérdezett engem: Hogyan van vele? Azt mondtam: Bár ő nagyon híres, tetszőlegesen értelmezi a szútrákat és saját magát reklámozza, de valójában már régen a pokolban van.

„Szútra, Parancsolat, Kifejtés“, a szútrákon kívül minden más a Fofá eredeti értelmét szabotálja. Ma némelyek „három zang (kosár)“-ról beszélnek, valójában azok nem három zang, azok csak buddhista szútrák, a szútrák azok pontosan éppen szútrák. Minden más nem lehet egy sorba állítva a szútrákkal.

Az emberiség hanyatlása és a megvilágosultak megjelenése

Az emberiség hanyatlása nemcsak Éva idejében kezdődött el, amelyről Jézus beszélt. Ezen a földön nemcsak egy civilizáció és egy primitív korszak létezik, a történelem előtti civilizációk meg lettek semmisítve. Néha a földgolyó tökéletesen meg lett semmisítve vagy felváltva és egy egészen új földgolyó lett teremtve. Az emberiség talán nem beszél *jie*-katasztrófákról? Erről tényleg beszélnek a vallásban. Egy bizonyos időben egy nagy *jie* fog adódni, egy bizonyos időben egy kis *jie* fog adódni. A kis *jie*-katasztrófákon keresztül az emberiség egy kis meghatározott területen lesz megsemmisítve; ha egy kis meghatározott terület már nagyon rossz lett, meg lesz semmisítve. Földrengés, a kontinentális lemezek elsüllyedése, betemetés homokviharok által, vagy járványok, háborúk; a kis *jie*-katasztrófák kis meghatározott területeken fordulnak elő. A nagy *jie*-katasztrófák aztán szinte az egész emberiség számára szóló katasztrófák. Egy ilyen nagy *jie* egy megszámlálhatatlanul hosszú időn keresztül csak egyszer bukkan fel. Ennek a földgolyónak a mozgása ugyanolyan, mint az anyagnak a mozgása, ez is törvényszerű. Miközben mozog, felbukknak a nagy *jie*-katasztrófák, ez azt jelenti, az emberiség akkor a teljes megsemmisülés egy állapotában található. De egnéhány kevés ember túlélte és örökölt egy picikét a történelem előtti kultúrából, ők egy olyan életet vezettek, mint a kőkorszakban. Mivel minden eszköz el lett pusztítva, a jövő nemzedék még csak olyan jó sem volt, mint ők, sok dolgot elfelejtettek. Ebben a primitív állapotban ők újra sokasodtak, míg feltűnt a civilizáció és a csúcstechnológia. Az emberiség romlásával újra *jie*-katasztrófák bukkantak fel. Ez a „keletkezés, fennmaradás, hanyatlás” különböző korszakokban történő ciklikus váltakozásai szerint változik.

Ez tehát azt jelenti, **az ember elfajulása elkerülhetetlen, de** mindegyik korszakban, amikor az emberiség civilizációja létrejött, mindig létezett néhány nagy megvilágosult, aki a hétköznapi emberek társalmába jött és embereket váltott meg. A cél az, hogy elkerüljék, hogy az emberek gondolkodásának és a földön levő alapanyagoknak a hanyatlása ne álljon helyes viszonyban egymással. Ebben a világegyetemben minden alapanyag, amelyikből a földgolyó össze van állítva, rendelkezik egy bizonyos tulajdonsággal. Az alakokkal rendelkező és élő alapanyagok csak ezzel a tulajdonsággal lehetnek összeállítva az alaktalan primitív dolgokból. De nem megengedett, hogy az emberiség gondolkodása az alapanyagoknak a romlása előtt megromoljon. Ezért jelentek meg a nagy megvilágosultak minden alkalommal, mikor civilizáció és kultúra jött létre az emberiségnél. Minden különböző történelem előtti korszakban jelentek meg nagy megvilágosultak. A jelenlegi civilizációban olyanok jelentek meg, mint Jézus, Sákjamuni és Lao-ce, azért hogy beszéljenek az emberekhez. A civilizált vidékeken különböző korszakokban különböző megvilágosultak léteztek, akik arra voltak illetékesek, hogy megtanítsák az embereket, hogyan kellene visszatérjenek az eredethez, az igazhoz, úgy hogy azok, akik elérhették **[megkaphatták]** a Taót, eljutottak a beteljesüléshez, és hogy a hétköznapi emberek ügyeltek a De-re. Meg lett követelve, hogy az emberiségnek az erkölcs egy viszonylag stabil állapotban maradjon megtartva, avégett hogy az embereknek a gondolkodása ne romoljon meg olyan gyorsan. Ők vártak, míg végül a világegyetem minden alapanyaga megromlott, aztán nem törődtek többé azzal. De ez egy nagyon, nagyon hosszú folyamat.

Amit ezek a megvilágosultak ebben az időben tesznek, az az, hogy megőrizték az emberiséget, avégett hogy ne romoljon meg és azok, akik felfelé művelhetik magukat, valóban művelhessék magukat és elérhessék a Taót. **Az ember nem a majomból fejlődött ki, ahogyan Darwin állította. Az a saját magát lealacsonyító embernek az esete.** Mindegyik ember különböző kozmikus dimenziókból esett le. Mert ha nem felel meg azon szint kozmikus Fájja követelményeinek, ő csak leeshet. Úgy mint ahogyan mi mondjuk, minél erősebb a földi szív, annál mélyebbre esik. Míg végül a hétköznapi embernek az állapotába esett. A magas élőlények nézőpontjából szemlélve, emberként a te életed a földön nemcsak arra van ott, hogy ember legyél, hanem arra, hogy te a földön, a ködnek ebben a környezetében, olyan hamar, mint lehetséges, felismerésen keresztül visszatérjél. Ezek igazán az ő gondolataik, neked ki lesz nyitva egy kapu. Azok, akik nem tudnak visszatérni, továbbra is csak reinkarnálódhatnak, amíg a karma naggyá válik és ők meg lesznek semmisítve. Ezért vannak a földnek többször *jie*-katasztrófái.

Másképpen mondva a föld a világegyetem szemétdombja. A számtalan óriási világegyetemben számtalan galaxis és számtalan bolygó (égitest) létezik, mindegyik bolygón (égitesten) létezik élet. Az emberek nem ismerik el más dimenzióknak a létezését, ezért nem láthatják azoknak az élőlényeknek a

létezését. Ők ugyanazon a bolygón (égitesten) vannak a másik dimenziókban, de nem ebben a mi dimenziókban, ezért a hétköznapi emberek nem láthatják őket. Például az emberiség azt mondja, a Mars nagyon forró volna ebben a dimenzióban; viszont ha az a dimenzió át van törve, azon az oldalon nagyon hűvös. Sokan figyelik a napot különleges természetfeletti képességekkel, figyelik és figyelik, aztán az többé nem forró; ha tovább figyelik, az fekete; még további megfigyelés után az egy hús világ. Ebben az anyagi dimenzióban így mutatkozik meg, és egy másik anyagi dimenzióban másképpen. Ezért mindenhol létezik élet, léteznek emberek. Ha ők nem felelnek meg azon szint mércéinek, lassanként leesnek, mint ahogyan az iskolában némelyek megbuknak, és így leestek a hétköznapi emberek közé. A rossz emberek a világegyetemben leesnek, ők a világegyetem középpontjára esnek – a földre.

Az emberek a hétköznapi emberek társadalmában reinkarnálódnak, a reinkarnációnál nem feltétlenül születnek újra emberként. Ők sok-sok alapanyagként, sok-sok növényként, sok-sok állatként és akár mikrobákként szülehetnek újra. A reinkarnációnál magukkal viszik a rossz dolgokat, amiket tettek – a karmát. Aközött, amit magukkal hozhatnak az étellel, létezik De és karma, ezt örökre magánál bírja az ember. Ha egyvalakinek nagy karmája van és mint fa születik újra, a fának karmája van. Ha egyvalaki állatként születik újra, az állatnak karmája van. A földgolyón levő téglák, föld, kövek, állatok és növények mind karmával fognak rendelkezni. Miért nincs a mai gyógyszereknek többé olyan nagy hatásuk, mint korábban, ha be vannak szedve vagy a végső *jie* ideje emberének a testébe vannak fecskendezve? Mert a modern embereknek, akik túl sok karmát hoztak létre, hatalmas karmájuk van. A gyógyszerek tulajdonképpen erejének egyáltalán nincs hatása többé és egyáltalán nem tudja eltávolítani a betegséget. Egy nagyobb adaggal az emberek meg lesznek mérgezve. A mai betegségek közül sok egyáltalán nem gyógyítható. Már az egész földgolyó ilyen, ténylegesen már minden komolyan megromlott.

Jézus el tudta viselni a bűnöket az emberekért, Sákjamuni buddha 49 év hosszán át váltott meg embereket, fáradságosan és keményen. Talán nem az összes élőlény átfogó megváltásáról van szó? De miért nem vitték magukkal az összes embert felfelé? Mert nem feleltek meg azon szint mércéinek, és úgy nem juthattak felfelé. Mindegyik szintnek megvannak a mindenkori mércéi. Mehetsz te az egyetemre, ha nem felelsz meg egy egyetemista mércéinek? Te túl sok dolgot nem tudsz elengedni, a tested túl nehéz, ezért nem juthatsz felfelé. Amelyik pozíciónál van az erkölcsi mércéd, ott vagy te is. Az egyedüli módszer olyan, mint az iskolában: Aki felfelé juthat, az felfelé jut; a megmaradtak egyre romlottabbak lesznek, aztán meg lesznek semmisítve. A szemét már büzlik, nem szabad beszennyezze a világegyetemet és csak megsemmisítve lehet.

Az összes lény átfogó megváltása, amiről a buddha beszél, az azt jelenti, a tathágata szintjén levők beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról; a buddhák, akik kétszeresen túllépik a tathágatát, ilyen nagy buddhák nem törődnek többé a hétköznapi emberek dolgaival. Ámde ha ő törődne ezzel és mondana egy szót, már változások történnének a hétköznapi emberek között, ő nem törődhet többé ezzel, az ereje egyszerűen túl nagy. Még nagyobb, a földgolyó a buddhának még csak egy lábujjára sem elegendő; még nagyobb, a földgolyó a buddhának még csak egy szőrszálacskájára sem elegendő. A Buddhának a szavai pontosan Fá. Mihelyt mond valamit, változások adódnak. Ezért egyáltalán nem törődnek a földön levő dolgokkal. Csak a tathágaták beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról, a bódhiszattvák beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról.

A tathágata buddha jelöl meg embereket hétköznapi emberekként, ha viszont a nagyon magas szinteken levő még magasabb istenségek visszatekintenek, a tathágata is egy hétköznapi ember. Egy ilyen magas istenség szempontjából nézve, az emberek még csak mikrobáknak sem számítanak. Ők látják, hogy ez a hely olyan romlott: Elpusztítani! Megsemmisíteni!! Ilyen egy hely a földgolyó éppen. Szánalom az emberekkel szemben, erről az azon a szinten levő buddhák beszélnek, amelyik a legközelebb van az emberekhez. Jézus szintén a tathágatának a szintjén van, Lao-ce is. A még magasabbak nem törődnek többé az emberek dolgaival. Ha az emberek kiáltják őket, ők nem hallhatják azt. Ha az emberek a neveiket kiáltják, azt jelenti, hogy gyalázzák őket.

Tudósok és művelés az két dolog

Jézus szintén a tatháгатának a szintjén van. Korábban a tatháगतák a legalacsonyabbak voltak a buddhák között. Korábban a tatháгata alatt levők nem buddhának voltak nevezve, hanem bódhiszattvának, arhátnak. Mindegyik tatháगतának megvan a saját mennyországa. A mi tejútrendszerünkben több mint száz tatháгata létezik. Ez azt jelenti, a buddhák mennyországainak több mint száz világa létezik. Mindegyik világ egy tatháгata által van igazgatva. Mindegyik tatháгata mindegyik mennyországban rendelkezik a művelési módszereknek a saját sorával és a módszereknek egy sorával arra, hogy embereket váltson meg. A saját világának a keletkezése közvetlenül összefügg a saját művelésével. A saját világának a képződménye szintén művelésen keresztül jött létre. De ezek a világok nem jöhetnek létre az újkor embereinek a művelésén keresztül, ezek mind már az éveknek számtalan, számtalan százmilliója előtt jöttek létre.

Itt létezik egy probléma. A hétköznapi emberek úgy gondolják, hogy ők a művelésnél több művelési módszert uraljanak és többet tudjanak más vallásokból, hogy gazdagítsák a gondolkodásukat. Minden ember ezt bölcsességnek és a hétköznapi emberek közötti tudásnak tartja. Valójában ez nem a hétköznapi emberek közötti tudás és nem lehet megértve a hétköznapi emberek nézeteivel. Miért mondják, hogy az emberek a művelésnél a xixingnek a művelésére kell figyeljenek? Miért beszélnek a taoista rendszerben arról, hogy a De-re ügyeljenek? Pontosan mivel ebben a világegyetemben létezik egy Fá, egy tulajdonság. Ez a kozmikus tulajdonság különböző követelményeket állít fel a különböző szinteken levő különböző élőlényekkel szemben. A hétköznapi emberek szintjén levő emberek a hétköznapi emberek erkölcsi mércéinek kell megfeleljenek. Tehát miért nem juthat felfelé az ember, ha nem ügyel a De-re? Pontosan mivel a hétköznapi emberek szintje fölött létezik a mérce az égi emberek számára. Ha te nem felelsz meg ennek a szintnek, nem juthatsz felfelé. Miért eshetnek le az istenségek a mennyben? Miért esik le egy arhát is, ha nem műveli jól magát? Pontosan mivel nem felel meg többé azon szint mércéinek.

Vagyis ebben a tejútrendszerben több mint száz mennyország létezik, mindegyik mennyországban létezik egy tatháгata, aki igazgatja a mennyországot. A mennyországa tulajdonságainak a képződménye szintén az ő művelési módszerei által lett kialakítva. Mi megállapítottuk, hogy egészen mindegy, hogy a vallásokban-e vagy más művelési módszereknél, a mozgások a felszín szempontjából nézve nagyon egyszerűek, meditálni, *jieyint* végezni, aztán kész. A taoista rendszerben is legfeljebb egypár nagyon egyszerű mozgás létezik. Miért nem érheti ő el a buddhának, a bódhiszattvának és az arhátnak a magas szintjét? Pontosan mivel a művelési energiájának a valódi átváltozása rendkívül bonyolult. Az ember minden sejtje át kell legyen változtatva, olyan sok isteni képesség kell legyen kifejlesztve, azonkívül még sok-sok dolog létezik, amiről az emberek semmit sem tudnak. A dolgok, amelyek megfelelnek a különböző szinteknek, mind ki kell legyenek fejlesztve. Én megnevezek egy példát, ezek még bonyolultabbak, mint a legbonyolultabb precíziós műszerek a hétköznapi emberek társadalmában és nem érhetőek el az emberek számára. Ezért létezik egy ilyen mondás a művelési körben: A művelés egyvalakitől saját magától függ, a művelési energia a mestertől függ. Ez azt jelenti, a valódi művelési módszerek – az emberek a taoista rendszerben ugyan beszéltek művelési módszerekről, de ezek csak felszínes alapelvek és kívánságok, csak olyasmik, amiknél fogalmakról van szó. Ha az ember valóban el akarja érni, hogy kiművelhesse az igazi művelési energiát nagyenergiájú alapanyagokból, neki saját magának meg kell legyen a kívánsága ehhez és akarnia kell megtenni ezt. De a valódi átváltozás más dimenziókban rendkívül bonyolult és nem lehet emberek által megcsinálva, mindez a mester által van megcsinálva.

Akkor létezik itt egy probléma. Ha más iskoláknak a dolgai vannak belekeverve és gyakorolva, problémák fognak adódni. Korábban nem volt megengedett a szerzeteseknek, hogy kapcsolataik legyenek más iskolákkal, a templomokban minden korszak szerzeteseinek szigorúan meg volt tiltva, hogy más iskoláknak a könyveit olvassák. A mai szerzeteseknél ez már összevissza van. Korábban nem volt megengedett, hogy rendelkezzen a világi dolgokkal, azonkívül abszolút nem volt megengedett, hogy más iskoláknak a könyveit olvassa, pontosan mivel ő csak egyetlen egy művelési módszert kellett alkalmazzon és kitartóan egy iskolában kellett művelje magát. Ha a gondolataiban, a gondolkodásában csak ennek az iskolának a dolgai vannak, csupán akkor művelheti magát szilárdan felfelé, juthat egy úton felfelé. Ha viszont te belekevered más iskoláknak a dolgait – úgy mint egy

televízió, ha egy kamera alkatrészét adod hozzá, a televízió azonnal tönkre megy –, erre van gondolva ezzel. Mihelyt te keverten gyakorolsz, a művelési energia egészen zűrzavaros lesz, úgy hogy te nem tudod többé felfelé művelni magad. Az is nehéz, hogy megkülönböztesd az igazat a hamistól. Ha te valami eretneket, valami hamisat keversz bele, lehet, hogy teljesen hiába művelted magad. A mester szintén semmit sem tehet, ez a xinxinged egy problémája.

A művelési energiának az átváltoztatása rendkívül bonyolult, de minden ember a hétköznapi emberek között levő elméleteknek tartja ezeket. Én tanulok egy picit a kereszténységből, egy picit a buddhizmusból, egy picit a taoizmusból és egy picit a konfucianizmusból, ez úgy lehet megjelölve, mint „sok vallás egy tető alatt“. Valójában ez helytelenség üzése. Ez a legnagyobb probléma, amelyik a Fá végének az idejében merült fel. Minden ember rendelkezik buddha-természettel, mindannyian művelni akarják magukat, mindannyian a jó felé akarnak fordulni. De mindannyian a hétköznapi emberek közötti elméleteknek tartják ezeket. A hétköznapi emberek közötti készségeknél talán annál jobb, minél többet tanul az ember. De nála ez már egészen kaotikussá és zűrzavarossá vált, egyáltalán nem tudja többé művelni magát és egyáltalán nincs művelési energiája.

Buddha-természet

Miután egy nézet ki lett alakítva, az egész életed hosszán át ellenőriz téged és irányítja a gondolkodásodat és ráadásul az örömet, haragodat, szomorúságodat és vidámságodat. Ez a születés után van kialakítva. Ha ez a dolog sokáig van ott, fel fog oldódni bele az embernek a gondolkodásába, fel fog oldódni bele az igazi saját agyába, a természetévé válik az embernek.

Azok a nézetek, amelyek ki lettek alakítva, az egész életed hosszán át akadályozni és ellenőrizni fognak téged. Az embernek a nézetei normális módon önzőek vagy akár még rosszabbak, ezért van gondolati karma létrehozva, és az ember ugyancsak a karma által van ellenőrizve. Az ember a fő-összellemtől van uralva. Ha a fő-összellelem el van kábítva és helyettesítve van a nézetek által, az azt jelenti, hogy te feltétel nélkül megadtad magad és az életed ilyesmi által van irányítva.

A te éned az a te őseredeti éned, az változatlan marad. De az emberek könnyen kialakítanak egy nézetet, ha megtanulnak dolgokat megérteni, és ez a nézet nem az én. Nem alakítani ki nézeteket, a dolgoknak a megismerésénél a saját jószívű őseredeti természetből fakadó meglátásokkal rendelkezni, az igazi énnel a meglátásaival rendelkezni, és a dolgokat könnyűre megítélni. Minél inkább megmutatkozik az éned, annál magasabbak a gondolataid, annál közelebb vagy az igazhoz, és annál inkább benned van az őseredeti jószívű természeted. Az emberi test alapanyagainak az összeállítása a rendkívül mikroszkopikusban, rendkívül mikroszkopikusban levő részecskében már kialakítja egy embernek az őseredeti természetét, az változatlan marad. A keretet, amit a gondolatok helyeznek el, félre tolni [Amikor azokat a határokat, amik bebörtönzik egy személy gondolkodását, eltávolítják], akkor könnyen lesz érzékelve a jószívű temperamentum, a természet, a tulajdonságok és a jellem, az az igazi én.

A fő-összellelem nem fog megváltozni a nézetek miatt, amelyeket saját maga hozott létre. A fő-összellelemnek a lénye nem fog megváltozni a nézetek miatt, amelyeket saját maga hozott létre. Az lehet, hogy az eredeti természet be lesz fedve, be lesz takarva vagy teljesen körül lesz zárva a különböző nézetektől és különböző karmától, úgy hogy az eredeti természet nem tud többé megmutatkozni, de megváltozni nem fog. Mert a karmának az alapanyagai nem olyan finomak (aprók). A karma a hétköznapi emberek között van létrehozva és a hétköznapi emberek közötti alapanyag. Ez a dolog nem lehet olyan mikroszkopikus. De azok az alapanyagok, amelyekből az emberek vannak teremtvé, rendkívül mikroszkopikusak. Ezért nem tud belekeveredni, csak az embernek az eredeti természete lett befedve. Az eredeti természetnek megvannak a nézetei a dolgokról. Ha te valóban áttörheted és eltávolíthatod a megszerzett nézeteket és az eredeti természetnek a nézetei újra megmutatkozhatnak, akkor az az a hely, ahonnan származol. Azok a nézetek, amelyeket kezdetben alakítottál ki, annak a helynek a nézetei, ahol te kezdetben meg lettél teremtvé. De nagyon nehéz áttörni és eltávolítani a megszerzett tudatosságot és gondolatokat, mert az éppenséggel pontosan művelés.

A Fá-nak különböző megjelenései vannak különböző szinteken. Ezen a szinten az ezen a szinten levő megjelenésekkel rendelkezik. Ha te egy olyan élőlény vagy, amelyik ezen a szinten jött létre, akkor összhangban vagy ezen szint Fá-jának a nézeteivel. Ha neked az igaz eredeti természeted újra megmutatkozik, akkor a te felismerési mércéd ott van, ez a mérce a te éned.

A karma nem rendelkezik a Zhen, Shan, Ren mércéjével, azzal a mércével ítéli meg a dolgokat, amelyik abban az időben keletkezett, amikor ki lett alakítva a nézet. Ő talán egy olyan valakivé válik, akiről azt mondják a hétköznapi emberek, hogy egy ravasz róka lenne, vagy egy olyan emberré, aki minden hájjal meg van kenve. Ez azt jelenti, hogy különböző kialakított gondolati karma hat az ember művelése közben és akadályozza őt a művelésben. Ha az emberek nem rendelkeznek a karma akadályával, akkor nagyon könnyű volna, hogy műveljék magukat. Amilyen állapotban és amilyen erkölcsi mérce hatása alatt jött létre ez a karma néhány évvel azelőtt, [a karma] ezzel a mércével ítéli meg a dolgokat. Ha ez [a karma] sok, az ember az egész élete hosszán át irányítva lesz tőle. Amit a nézetek jónak vagy rossznak tartanak, az ember is jónak vagy rossznak tartja és azt gondolja, hogy így vagy úgy kellene cselekedjen, de neki nincs meg többé az énje. Az énje teljesen körül van zárva és befedve a megszerzett nézetektől, amelyeket ő saját maga alakított ki a születés után és amelyek nem jószívűek. Az ő mércéje, hogy valóban megítélje a jót és a rosszat, már nincs ott.

A nézetek a gondolkodásban az agyban keletkeztek, a gondolati karma, amit a nézetek hoznak létre, egy karma-masszát képez az ember fején. Jószívú gondolatok? A buddhizmusban meg lett mondva, hogy karma van létrehozva, mihelyt egy gondolat megmozdul. Valójában az úgynevezett jószívú gondolat szintén meg fog változni a megítélésnek a magasabb mércéje és a Zhen, Shan, Ren magasabb követelményei szerint.

Az összes hétköznapi ember, aki a világban él, nem találhatja meg az énjét. Ezek a nézetek nemcsak egy élet hosszán át irányítják az embereket, hanem örökké. Csupán ha változások adódnak, lesznek eltávolítva. Máskülönben örökre irányítják őket. Ha ezek a nézetek egyre erősebbek lesznek, egy ember valóban nem rendelkezik többé az énjével. Most azt mondják, hogy az emberek a karmában hemperegnek, ők már behemperegtek ebbe az állapotba. Nézd csak meg a hétköznapi embereket, ők még csak azt sem tudják, mit csinálnak egész nap! És miért élnek.

Különböző emberek, különböző alapok, különböző megvilágosodási képességek, ilyen az alapelv. Hogy némelyik felismerheti, azt jelenti, hogy a buddha-természete újra megjelenhet, neki még lehet reménye. Hogy némelyik nem ismerheti fel, azt jelenti, hogy túl nagyon be van fedve a megszerzett gondolatoktól és nézetektől, neki nincs többé reménye.

Nem művelni a Taót, de már a Taóban

A művelés azért lehet művelésként megjelölve, pontosan mivel létezik egy művelési módszer; létezik egy út, amit járni lehet. Korábban létezett egy ilyen mondat: Ez az ember nem műveli a Taót, de már a Taóban van. A kis utak szerint ő a semmisségről és az ürességről beszél. A világban él és mindennél a sorskapcsolatot követi. Távol tartja magát a világi utáni törekvéstől, „add nekem azt, amit meg kell kapjak; és amit nem kell megkapjak, azt nem is akarom bírni.” Nem is alkalmaz egy normál formát sem, hogy művelje magát, és ráadásul semmit sem ért a művelésből, de van egy mestere, aki törődik vele; ő ritkán is jut konfliktusokba másokkal. Ez az a „Nem művelni a Taót, de már a Taóban”, amiről korábban beszéltek az emberek. Egy normál ember is elérheti, hogy ne törekedjen semmire, de az ilyen emberek nem kaphatnak a végén gyümölcshelyzetet. Nem kaphat művelési energiát, hanem csak vég nélkül gyűjtheti a De-jét, ő nagyon sok De-t gyűjtött. De nagyon sok ember fogja őt megsérteni, nagyon nehéz jó embernek lenni. Minél többet van ez így, annál több De-t gyűjt. Ha gyakorolni akar, természetesen sok művelési energiává fog átváltozni. Ha viszont nem akar gyakorolni, a következő életben talán szerencsés visszatérítést fog kapni, egy magas hivatalnok lesz, sok pénze lesz. Természetesen a legtöbben azok közül, akik nem művelik a Taót, de már a Taóban vannak, különleges származással rendelkeznek, valaki törődik velük. Nem műveli a Taót, de a gondolatai, a látóköre a Taóban van, és így a jövőben vissza fog térni az eredeti helyére. Ugyan nem műveli a Taót, de ő már műveli magát, vagyis valaki átváltoztatja számára a művelési energiát, csak ő saját maga nem tudja ezt. Az egész élete hosszán át sok nehézsége van, sok szenvedést visel el és kiegyenlíti a karmát, a xinxingje észrevétlenül emelkedik az egész élete hosszán át, mindig ebben az állapotban található. Az ilyen embereknek mind különleges származásuk van. Egy hétköznapi embernek viszont nagyon nehéz elérni ezt.

Konfuciusz hátrahagyott az embereknek egy módszert, hogyan kellene emberként viselkedjenek – a középút gondolatait. Amit Lao-ce elmagyarázott, az egy művelési módszer. Ténylegesen a kínaiak viszont összefogták a konfucianista és taoista gondolatokat. A buddhista gondolatok a Szung-dinasztia óta szintén újra és újra bele lettek keverve. Ezért a buddhista gondolatok később szintén egy egészen új arculatot kaptak. A Szung-dinasztia után a kínai konfucianizmusból való dolgok bele lettek keverve a buddhizmusba. Olyasmi, mint figyelmesség és engedelmesség a szülőkkel szemben és így tovább, sok tartozik ehhez a fajtához. A buddhista rendszerben nem létezik ilyesmi. A buddhista rendszerben minden nagyon könnyedén van véve az embervilágban, nézetük szerint az embereknek a világban ki tudja hány szülőjük volt az összes életükben. Vesd le mindezt a ragaszkodást és műveld magad tisztán és nyugodtan, csupán akkor művelheted magad sikeresen. Mindez ragaszkodás. Mikor bele lettek keverve a konfucianista gondolatok, felmerült a rokonok közötti kapcsolatok ragaszkodásának a problémája.

Az emberek földből való teremtésének a története

Az emberek a legalacsonyabb szinten vannak, aztán rétegről rétegre menny következnek. A tathágata ezen a szinten van, Jézus a tathágatának a szintjéhez tartozik, és Lao-ce is a tathágatának a szintjéhez tartozik. Dolgok, amiket ők ezen a szinten látnak – ők csak azt láthatják, ami alacsonyabb náluknál; magasabb dolgokból aztán csak nagyon keveset láthatnak, és a még magasabb dolgokat már nem láthatják, mert a szintjük határozza meg azt, hogy nekik csak ilyen nagy bölcsességük van.

Tehát, az emberek földből való megteremtése, amiről Jézus tudott, ennél azokat a szavakat használta, amikről azt gondolta, hogy Isten mondta azokat neki, Isten földből teremtett embereket. Ezzel a hétköznapi embereknél levő földre gondolt? Nem, nem a hétköznapi embereknél levő föld volt. Vagyis a magas szinteken levő dimenziókban az alapanyagok, bezárólag a földdel, mind mikroszkopikus nagyenergiájú alapanyagok. Az emberek, akikről beszélt – mikor lettek megteremtve? Az előtt az idő előtt volt, amelyikben az akkori föld belépett a civilizációba, vagy valamikor máskor? Ténylegesen egy ilyen dolog egy nagyon, nagyon hosszú időn keresztül lett átadva a mondákban, és ő kimondta azt – Isten földből teremtett embereket.

Ténylegesen az nem a nálunk ezen az oldalon levő föld volt. A földnek azon az oldalon van intelligenciája, azonkívül azok a dolgok, amelyek azt az oldalt képezik, hasonlóak a művelési energiához, ha erre az oldalra hozzánk vannak áthozva. Amire ő ezzel gondolt, az az, hogy ők azon az oldalon lettek megteremtve. Az égi embereknek a bőre finomabb és puhább, mint az emberé ezen az oldalon nálunk. Mert ők nem rendelkeznek az anyagi sejteinknek ezzel a rétegével, ők még finomabb alapanyagokból vannak kialakítva. Ha át vannak tolvá ide a hétköznapi embereknek a dimenziójába, meg fogja állapítani az ember, hogy ők hasonlóak az emberekhez. Különösen csinosnak, különösen finomnak és gyengédnek néznek ki. És így hozzá kell legyen adva az ember testének egy nagyobb anyagi sejtekből álló rétege. És az emberek olyanokká váltak, mint ma.

Az embereknek a mennyben van testük; ha itt átrepülnek ide, hasonlítanak ránk. Kínában a nagy hegyek alatt vannak eltemetve az égi embereknek a holtteste; miután meghaltak, némelyek ezekből a hegyek alá lettek eltemetve. Ők hasonlóan néznek ki hozzánk emberekhez, nincs úgy, ahogyan a szútrákban van írva. Mert mikor Jézus ebben a világban volt, nem hagyott hátra szútrákat, a követők voltak azok, a tanítványai, akik megírták azokat az akkori események szerint. Sákjamuni buddha szintén nem hagyott hátra szútrákat, azok szintén a tanítványai által lettek írva. Ezért, ámbár ezek a tanítványok hallották ezeket a szavakat, nem értették meg, mi az eredeti jelentésük, melyik emberek lettek ezekkel elgondolva és melyik történelmi korszakban történt az.

Ő azt mondta, hogy az emberek földből lettek teremtve. A hétköznapi emberek azt gondolják: Ámde ez a mi testünk nincs földből. Ezért mondják, hogy a nagyon, nagyon magas szinteken levő föld még jobb, mint ez a mi hús-vér testünk, minél magasabb, annál jobb.

Egy nagyon, nagyon hosszú idővel ezelőtt, mikor még nem léteztek az alacsony szinteknek az emberei, azok ott fenn embereket teremtettek más dimenziókban. Ha én azt mondom a dimenzióknak, hogy valami létre kellene jöjjön, azonnal létre fog jönni. Én szintén tetszőlegesen megteremthetek valamit, azonnal létrejön, ha csak a levegőbe rajzolok, de ez más dimenziókban van. Ez azt jelenti, a világnak a megteremtése vagy a menny egy rétegének a megteremtése, amiről korábban lett beszélve, vagy a világegyetemnek a megteremtése, ahogyan a buddhista szútrákban áll, az a Buddha erejének a megtestesülése. Ezzel arra van gondolva, hogy ő mindkettőt, a jó karmát, jóindulatú karmát és a gonosz karmát, karmaként jelöli meg. Az a Buddha által van megteremtve.

A buddhák, akik nagyon nagy képességekkel rendelkeznek, valóban egy szempillantás alatt megteremthetnek egy réteg mennyet, és minél magasabb a szint, az annál szebb. Azonkívül nekik még csak a kezüket sem kell megmozdítaniuk, valósággá válik, mihelyt ő kinyitja a száját és beszél; még magasabb szinteken ez már megy, ha egy gondolat csak egyszer megmozdul, gondolkodáson keresztül az már létrejött. Ezért azok a buddhák, akik magasabbak, mint a tathágata, nem törődhetnek a hétköznapi emberek közötti dolgokkal, mert a földön ez azonnal megváltozik, ha csak egyszer gondolnak rá. A tathágata-buddha sem törődik ezzel közvetlenül, ő csak irányít, és a bódhiszattvák csinálják ezt.

A modern tudomány kerete [korlátai] és a Fofá átfogó és mélyreható [szélessége és mélysége]

Fofá – a Fá-ban, amit Sákjamuni buddha adott át, már észlelte az emberiség, hogy a Fofá nagyon nagy. De a Fá nagyon nagy, nagyon nagy. Az ő szintjén Sákjamuni buddha a tathágatának a Fá-ját magyarázta el, a hétköznapi emberek számára ez már nagyon magas. Korábban csak a tathágaták lehettek buddhaként megjelölve. A bódhiszattvák és arhátok mind nem voltak buddhák és nem érték el a buddhának a szintjét. Ezért akkoriban, mielőtt buddháról volt szó, ezzel a tathágatákra lett gondolva. De a tathágata nem a legmagasabb a világegyetemben, ő a legalacsonyabb buddha a világegyetemben. Csak a legalacsonyabb buddhák törődhetnek a hétköznapi emberek dolgaival, a buddhák, akik nagyon nagyok, nem törődhetnek ezzel; mielőtt ő kinyitja a száját, változások fognak történni a földön, hogyan lehetne ez akkor megengedett. Ők egyáltalán nem törődnek már ezzel. Ezért csak a tathágaták törődnek ezzel. A tathágaták szintén nem személyesen törődnek ezzel, hanem a bódhiszattvák teszik meg a dolgokat az emberek megváltásához. Ezért az már nagyon csodálatra méltó, ha valaki elérte a tathágatának a szintjét.

A mikroszkopikusban ő láthatja, hogy egy homokszemben háromezer nagy világ létezik. Sákjamuni buddha persze beszélt a háromezer nagy világ tanáról. Azt mondta, hogy a tejútrendszerben háromezer bolygó (égitest) létezik, amelyik hasonló a mi emberiségünk bolygójához (égitestjéhez); ezeken léteznek emberek, akik hasonlóak hozzánk. Valójában nem csak háromezer. Azt is mondta, hogy egy homokszemben háromezer nagy világ létezik. Egy homokszemben már létezik háromezer nagy világ, amelyik hasonló az emberiségnek a világához, elképzelhetetlen, vagy? Ha az égi szem nyitva van, felnagyítva lehet látni a dolgokat. A mikroszkopikusban ő már látott valami ilyen mikroszkopikusot. De gondoljátok csak át, egy homokszemben létezik háromezer nagy világ, léteznek akkor tengerek és folyók a háromezer nagy világban abban a homokszemben? Létezik akkor a homokszemekben a folyóknál szintén háromezer nagy világ? Ezért Sákjamuni buddha nem is látta az anyagnak az eredetét. Akkor azt mondta: Befelé határtalanul kicsi. Olyan kicsi, hogy az eredetet nem lehet látni.

A mai fizika csak azt ismerheti fel, hogy a molekulák atomokból és az atomok atommagokból és elektronokból vannak összeállítva. A még mikroszkopikusabban léteznek kvarkok és neutrínók. Ez volna már a vég, egyébként semmi több nem létezne. Mi az anyagnak az eredete, ha ez még tovább megy? A kvarkokat és neutrínókat még csak mikroszkóppal sem lehet látni. Csupán más eszközök segítségével lehet észlelve a létezésük. Mi történik, ha ez még tovább megy? Az emberiség technikái egyszerűen túl távol vannak ettől. A nagynak a tartományában az emberek azt hiszik, hogy a bolygók (az égitestek) a legnagyobb tárgyak. Sákjamuni buddha azonban nem ezen a nézetten volt. Sákjamuni buddha már látott valami nagyon nagyot. Megállapította, hogy az nem a legnagyobb. Mikor a nagynak a tartományában tovább ment, szintén nem látott határt, végül azt mondta: Kifelé határtalanul nagy. Kifelé határtalanul nagy, befelé határtalanul kicsi; a nagynak a tartományában nem létezik szél, a kicsinek a tartományában nem létezik vég.

Az élet bonyolult, a világegyetemenek a szerkezete is rendkívül bonyolult. Ma annak a tudásnak a fejlődése, amit az emberiség ural, már elérte a határt. Ha a határ el van érve, akkor ez egy korlátozássá válik az emberi tudomány fejlődése számára. Egy példa: Sok nagy tudós adott sok meghatározást a fizikában, a vegytanban. Ha az ember nem megy túl ezeken a meghatározásokon, megállapítja, hogy az, amit mondanak, helyes. Nem hibás ezek szerint fejlődni. De az alapelvek szintről szintre megemelkednek. Ha te túlmész a meghatározásaikon, meg fogod állapítani, hogy a meghatározások, amiket ők adtak meg, korlátozzák az embereket.

A mai tudománynál ugyanígy van, némelyek adtak egy meghatározást a tudománynak; csak az számít a tudományhoz, ami ennek megfelelően fejlődik. Ha te nem mész túl a területén, úgy fogod találni, hogy az tudomány. Ha te túlmész a meghatározásán, meg fogod állapítani, hogy ez korlátozza az emberiségnek a fejlődését. Olyan dolgokat, amik nem lehetnek megérintve és látva, ők kivétel nélkül nem ismernek el, nagyon korlátozott. A buddháknak, taóknak, istenségeknek, akiről beszélünk, mindannyiójuknak van létezésük a másik dimenziókban, amelyeket az emberek nem érinthetnek meg és nem láthatnak. Ha ők a mai tudományos módszereken és kutatásokon keresztül fel lesznek fedezve, az akkor tudomány vagy sem? Akkor az is tudomány! De nyugaton már lett adva egy meghatározás a tudománynak; minden, amit a modern tudomány nem tud megmagyarázni, kivétel nélkül a teológiához

és valláshoz van hozzárendelve. Nem meri többé elismerni.

A nyugati tudomány a szélsőségbe ment. A buddhista rendszerben levő felismerés a dolgokról [a következő]: keletkezés, megtartás (fennmaradás), hanyatlás. A keletkezés azt jelenti, hogy létrejött; a megtartás (fennmaradás) azt jelenti, hogy egy bizonyos szakaszban megtartva marad. A keret (korlátok) és a meghatározások szerint, amelyeket az európai tudomány adott meg, már nem juthat többé felfelé. A dolgok, amik a további kutatásnál vannak felfedezve, többé nincsenek a tudomány keretében. Ezért kivétel nélkül mind a valláshoz és teológiához vannak hozzárendelve. Azok a dolgok, amelyek nem találhatók a mai tudományos tartományban (területen), de a modern tudomány és technikák által észlelve vannak, vagy amelyeket te nem tudsz megérinteni és látni, de felfedeztél és a mai tudományos módszerekkel kutatsz, az valójában nem szintén tudomány? De ők már régóta nagyon korlátozták a tudománynak a meghatározását; mihelyt valami túlmegy a területén, nem ismerik el azt, ezért alig fejlődhet még tovább.

És némely tudósok, akiknek állítólag sikerük van egy bizonyos területen, szintén sok-sok meghatározást adtak. Úgy Newton, sőt Einsteinnel bezárólag, ők már nagyon sikeresek voltak a hétköznapi emberek között, összehasonlítva a hétköznapi emberekkel ők már egy nagyon széles látókörrel rendelkeztek. A meghatározások, amelyeket megadtak, és a dolgok, amiket hátrahagytak az embereknek, azok egy értékes tudáskincs. De a területén minden törvényszerű, mindegy, hogyan is kutatja az ember és igyekszik felismerni. Ha a követők egészen ezeknek a tudósoknak a keretében (a korlátaik belül) mozognának, sohasem tudnák túlszárnyalni őket és új áttöréseket megcélolni.

Ha valakinek a felfedezése vagy a találmánya túlmegy azoknak a meghatározásoknak a keretén (korlátaik), amelyeket megadtak, meg fogja állapítani, hogy a meghatározásaik korlátozzák az embereket. Mert még magasabb szinteken léteznek még magasabb felismerések és még magasabb alapelvek, úgy ahogyan mi az anyagot ismerjük fel. Korábban azt hitték az emberek, hogy a legkisebb részecskék, amelyek az anyagot képezik, atommagok. De most már nem hiszik azt, hogy ezek atommagok, léteznek még kvarkok és még neutrínók is. Ez azt jelenti, hogy az emberek állandóan ilyen dolgokat tanulnak meg értelmezni. Ha egy további meghatározás van megadva és felbukkan egy további új felfedezés, az ugyancsak egyfajta keret (korlát), így van ez. Valójában a meghatározások normális módon korlátozzák az embereket.

Einstein nem volt egy normál ember, ő megállapította, hogy azok a dolgok, amelyekről a vallásban és még a teológiában beszéltek, helyesek. Mert az emberiség felismerései az anyagi világról csak az emberi tudásnak a területére korlátozódnak, úgy mint a meghatározások, amelyeket a mai tudomány adott meg. Ha valóban tovább kutat az ember és tovább fejlődik, meg fogja állapítani, hogy az, amiről a vallásban beszéltek, az helyes. Ezért az egy még magasabb szinten levő élőlények egy még magasabb tudományt és technikát képviselnek; a tudomány és technika, amit ők uralnak, és a felismeréseik a világról túlmennek a hétköznapi embereken. Vagyis Einstein már elérte az emberiség tudománya és technikája felismeréseinek a legmagasabb csúcsát. Mikor tovább kutatott, megállapította, hogy az, amiről a vallásban beszéltek, tiszta igazság. Az újkorban sok tudós és sok filozófus végül vallásossá vált, ők mindannyian nagyon sikeres emberek. De azok, akik ma a mostani tudományos színvonalnak a kerete (korlátja) miatt babonássá és megcsontosodottá váltak, mindezt feudalista babonaként jelölik meg.

Minden FÁ az eredethez vezet

„Minden FÁ egyhez vezet“, ezek a szavak a saját iskoláikban lettek mondva. A taoista rendszerben meg lett mondva, hogy 3600 iskola létezik, és közülük mindegyikben el lehet érni a Taót. A buddhista rendszerben meg lett mondva, hogy 84000 iskola létezik, és közülük mindegyikben buddhává válhat az ember. Ha az van mondva, hogy ki tudja hány vallás lesz együtt művelve egy fedél alatt – azzal egyáltalán nem erre van gondolva. Hogyan tudhatnának az emberek a mennyben levő dolgokról, az tisztára önkényesen való cselekvés.

A régi Kínában létezett egy „Yiguan Dao“. Mikor felbukkant a Qing-dinasztia végén, ebben arról beszéltek „öt vallás egy fedél alatt“. Saját maga már egy eretnek vallás volt. Mihelyt felbukkant a Qing-dinasztiában, meg lett ölte, a Qing-dinasztia császára ölte meg. A „Köztársaság“ kezdetén a „Guomin Párt“ is megölte, tömegesen agyonlőve. Mikor a kommunista párt átvette a hatalmat, az is elnyomta a „Yiguan Dao“-t. Miért van ez így? Ténylegesen semmi sem véletlen, ami a hétköznapi embereknek a társadalmában bukkan fel. A történelem egyszerűen az égi jelenségek változásai szerint fejlődik. Ezért a hétköznapi emberek társadalmában felbukkanó egy cselekmény sem lehet megtéve valakinek a hirtelen ötletétől vezérelve. Ez azt jelenti, nem a hétköznapi emberek voltak azok, akik megölték, hanem a mennyei gondviselés, azok ott fenn meg akarták ölni és nem engedték meg, hogy létezzen. Olyasmit üzni, mint „öt vallás egy fedél alatt“, az a FÁ komoly szabotázsja. Az a démonok tetteinek egy megjelenési formája a hétköznapi emberek között.

Maga az Ős-Égúr és Sákjamuni buddha sem merete még csak mondani sem, hogy a buddhista és taoista rendszer egyesítve lesz és egy fedél alatt van, hogyan lehetne hát az! Magában a buddhizmusban is beszéltek a „nincs második iskola“ elvéről. Akik a *jingtu* (tisztá föld) iskolában művelik magukat, nem művelhetik magukat a csan iskola dolgaival összekeverve, a kettőt nem lehet összekeverten művelni. Akik a csan iskolában művelik magukat, nem művelhetik magukat megkeverten a *tiantai* iskola, illetve a *huayan* iskola dolgaival, nem lehet más dolgokkal keverten művelődni (nem szabad más dolgokat belekeverni a művelésbe). Miért? Mert a művelési energiának az átváltoztatása rendkívül bonyolult. Neked csak egy tested van, te összehasonlításképpen olyan vagy, mint egy nyersanyag; ha ez a gép van használva, a művelési energiád ezzel a géppel lesz átváltoztatva. A módszer, hogy megváltson téged, annak a rendje és módja, ahogyan minden lépés tovább megy, és annak a művelési energiának az átváltozási formája jól átgondolva kell legyen elrendezve számodra. Vagyis mi leszel te, ha félúton egy másik gép van használva, művelheted akkor még magad? Mit gondolsz, mi leszel? Csak egy zürzavar, egy hulladékhalom.

Hogy sok ember nem tudja magát felfelé művelni, az éppen az önkényes művelés által van okozva. Az igazi értelme a „nincs második iskola“-nak, amiről Sákjamuni buddha beszélt, azt jelenti, hogy nem szabad keverten művelje magát az ember. Később a „nincs második iskola“ félre lett értve, másképp lett megértve (értelmezve). Semmi esetre sem szabad legyen összekeverve. Az a „Yiguan Dao“ arról beszél, hogy öt vallás egyesítve van, ezt nem engedhetik meg a menny alapelvei. Most újra felbukkant Tajvanban. A FÁ végének az idejében senki sem törődik többé ezzel, mert valójában már egyvalaki sem létezik többé, aki a FÁ végének az idejében még törődik ezzel. Az emberek egyre inkább romlottá váltak, mindenki leveszi a kezét erről, senki sem törődik többé ezzel, egyvalakit sem váltanak meg többé. Azok, akik Buddhában hisznek és Buddhát imádják, nem akarják keményen művelni magukat, hanem meg akarnak gazdagodni és megszabadulni a nehézségektől, ez ilyen messzire jutott már.

Sőt az emberek úgy találják, hogy annak, amit képvisel, van értelme. Ténylegesen a művelőknek a gondolatai, bezárólag azokéval, akik a vallásokban hisznek, elég döntőek. Mert némely művelési módszereknél ez teljes egészében a hittől függ; nem léteznek más módszerek. Ha te más dolgokat keversz bele a gondolatokba, azok a dolgok, amiket saját magad művelsz, össze lesznek zavarva. Hiszen tulajdonképpen alig léteznek gyakorlatmozdulatok. Azonkívül az emberiségnél mindenhol léteznek démonok, akik romlasztják az emberiséget! Az embereknek talán nincsenek könyörületes gondolataik a szívükben? A démonok éppenséggel pontosan ezeket sabotálják, úgy hogy te ne tudd sikeresen művelni magad.

A csan iskola szélsőséges

Az emberek néhány típusba vannak felosztva: A szélsőségesek és akik a középutat választják. A csan iskola már a kezdettől fogva szélsőséges volt, az nem volt egy művelési rendszer. A csan iskolának a művelése mindig is vitás volt. Ámbár az emberek a csan iskola módszere szerint művelték magukat, ténylegesen Sákjamuni buddha foglalkozott velük, mert nekik megvolt a szívük, hogy buddhát műveljék és hogy a jó felé forduljanak. Saját maga nem tudott egy művelési rendszerré válni. Bódhidharmának nincs saját mennyországa és nem válthat meg embereket. Mert Bódhidharmának az idejében Sákjamuni buddha még az ősmesternek volt tartva. Ugyan [az iskola] csan iskolának nevezte magát [Bár őt a csan pátriárkájának nevezik], de ő [Bódhidharma] még Sákjamuni buddhának egy tanítványa volt, a 28. nemzedéknek egy tanítványa volt, ő még nagyon tisztelte Sákjamuni buddhát. Sákjamuni buddhának az elméleteiben ő a súlypontot a „semmisség“ felismerésére fektette, elvégre nem hagyta el a buddhizmusnak az elméleteit. Később a csan iskola egyre inkább lefelé csúszott. A követők Bódhidharmát [Bódhidharma megközelítését] egy önálló iskolának tartották, éspedig a legmagasabbnak. Ő nem volt a legmagasabb. Valójában a csan iskolában egyik nemzedék rosszabb volt, mint a másik. Bódhidharma saját maga is mondta, hogy csak hat nemzedéket tarthat.

Bódhidharma a súlypontot a „semmisség“ felismerésére helyezte, amiről Sákjamuni buddha beszélt, ő még nagyon tisztelte Sákjamuni buddhát, ő a 28. nemzedék egy tanítványának volt tartva. De a követők teljesen ebbe a szélsőségbe jutottak. Mihelyt a szélsőségbe van jutva, jön a romlásnak a szakasza; Bódhidharma szinte egy sorba lett helyezve Sákjamuni buddhával. Bódhidharma lett tisztelve és Bódhidharmának az elmélete lett a Buddha egyetlen alapelveként szemlélve, ez egyszerűen tévutakra jutás volt.

Végtére is Bódhidharma nagyon alacsonyra művelte magát, akkoriban csak az arhátnak a gyümölcshelyzetét érte el, ő csak egy arhát volt. Mennyit ismerhetett fel? Végül a tathágatának a szintjét nem is érte el. Mennyire távol volt ő Sákjamuni buddhának a szintjétől! Ezért vannak az ő dolgai a legközelebb a hétköznapi emberek filozófiájához (bölcészethez), és a hétköznapi emberek az ő alapelveit fogadják el a legkönnyebben. Mindenekelőtt azok, akik a vallást egyfajta filozófiának, egyfajta politikának, egyfajta tudásnak tekintik és a buddhista filozófiát kutatják – ha ők ezt buddhista tudásként szemlélik és kutatják, ők fogadják el a legkönnyebben az elméletét. Az nagyon hasonlít a hétköznapi emberek filozófiájára.

Egészen mindegy, milyen magasak a szintek, léteznek persze buddhák is. Ide-oda művelik magukat, aztán semmi sem létezik többé. Ha ők a művelésről beszélnek, még csak el sem merik ismerni többé az embereket; ha az élő embereket látják, nem merik többé elismerni őket. Ők még csak olyanok sincsenek, mint a rossz megvilágosodási képességgel rendelkező hétköznapi emberek, akik azt mondják: „Hiszem, ha látom; nem hiszem, ha nem látom.” De ők nem ismerik el, még ha látják is. Minek élni? Minek a szemet kinyitni? A szemet becsukni, hogy ne kelljen feküdni, ne kelljen állni ..... , semmi. Ez azt jelenti, a szélsőségbe ment. Bódhidharma mondta, hogy a Fá-ja csak hat nemzedéken keresztül lehet átadva. A mai emberek még mindig ragaszkodnak ehhez az alapelvhez, amelyik tulajdonképpen nem létezik, nagyon nevetséges, ők zsákutcába jutottak. Nem ismerik el saját magukat, nem ismerik el Buddhát, nem ismerik el a földgolyót; a saját létet nem elismerni, minek akkor egy névvel rendelkezni? Minek akkor enni? Egész nap éhesen maradni, hogy ne kelljen az idő után nézni, hogy ne kelljen hallani a zörejt .....

Ide s tova semmi sem létezik többé. Ez nem Sákjamuni buddhának a szabotálása? Ha Sákjamuni buddha semmit sem magyarázott volna el, mit csinált hát ő a 49 év alatt? Tudod te az igazi értelmét annak az ürességnek, amiről Sákjamuni buddha beszélt? Hogy Sákjamuni buddha nem hagyott hátra Fá-t, azt jelenti, hogy ő nem mondta ki valóban a művelési módszereket és a kozmikus Fá-t. A dolgok, amikről beszélt, csak az ő művelési szintjén levő dolgok voltak, ő a tathágatának a Fá-ját hagyta hátra a hétköznapi embereknek, mindenekelőtt a művelésnek a tapasztalatait és leckéit. A Fá, amit Sákjamuni buddha valóban hátrahagyott, amikor ebben a világban volt, a parancsolatok voltak, ő beszélt a különböző szinteken levő némely felismerésekről is, az is a Fá-nak egy rétege. De Sákjamuni buddha nem akarta, hogy az emberek az ő szintjén maradjanak megrekedve és azt mondta: Én egész életem hosszán át egy Fá-t sem magyaráztam el. Mert tudta, hogy az a Fá, amit elmagyarázott, nem a legmagasabb Fá. A tathágata az buddha, de nincs a legmagasabb szinten. A Fofá határtalan. A

művelők nincsenek korlátozva attól a Fától, amit elmagyarázott. Akik jó alappal rendelkeznek még magasabbra művelhetik magukat, és a Fának léteznek még magasabb és mélyrehatóbb felismerései és megjelenései.

A művelés közbeni szintek

Némelyek tudhatnak a művelési szintekről a művelés közben, az nincs úgy, hogy a művelőknek azt tudniuk kell. Némelyek csupán akkor tudhatják azt, miután eljutottak a megvilágosodáshoz vagy elérték a világi Fá-n kívül levő magas szinteket. Azok, akik tudhatják azt, annak a művelési energiának a színéről olvashatják le a szintet, amit az emberi test lead; a művelési energia pilléren vagy az emberi testen lehet látni azt. A világi Fá művelésénél az a művelési energia, amelyik először jön létre egy embernél, piros; ha megemelkedik, narancssárga lesz, aztán sárga, zöld,..... összesen kilenc szín, piros, narancssárga, sárga, zöld, indigókék, kék, bíbor, színnel rendelkező, szín nélküli [kék, indigó, ibolyaszínű, színes és színtelen]. Egy pillantással már világos, melyik szinten vagy. Ha az ember eléri az átlátszó testet és tovább műveli magát felfelé, ő már túlment a világi Fá-nak a művelésén. Már kapott egy gyümölcshelyzetet, az azt jelenti, hogy már belement az arhát kezdeti gyümölcse Fá-jának a művelésébe. A világotúli Fá művelése, a három világkörből kimenve, nincs többé alávetve a reinkarnációnak a hétköznapi emberek között. Ha a művelésnek most vége, ő arhát. Ha tovább műveli magát felfelé, jön az arhátnak a helyes gyümölcse, ennél is léteznek színek. De ez a fajta piros, narancssárga, sárga, zöld, indigókék, kék, bíbor [kék, indigó, ibolyaszín] más, mint a világi Fá-ban levő, a színek nagyon erősek a világi Fá művelésénél, úgy mint a hétköznapi emberek között levő színek. Azon a szinten ezek áttetsző piros, narancssárga, sárga, zöld, indigókék, kék, bíbor, színnel rendelkező, szín nélküli [kék, indigó, ibolyaszínű, színes és színtelen]. Ha még tovább műveli magát felfelé, még mindig kilenc szín létezik, amelyik még áttetszőbb, még finomabb és még szebb. Ezen a módon ismétlődik ez. Ezért lehet látni, melyik lépésig művelte magát egyvalaki.

Vagyis ez nem látható az emberek számára, nem láttatja magát olyan tisztán a hétköznapi emberek által, éppenséggel létezik a felismerés. Mi felismerni való van még, ha minden dolog, amit az emberi test művel, megmutatkozik a felszínen? Mindenki művelné magát, mindenki csinálná velünk, ki nem tanulná ezt? Mindez igaz. Még a legbűnösebb emberek, akik semmi kegyelmet sem érdemelnek többé, a nagyon rossz emberek is tanulnának, akkor nem létezne többé a megvilágosodási képesség kérdése. Akkor nem is művelhetnék többé magukat. Némelyek mondják: Ha én ezt nyitott szemmel tisztán látom, tanulom. Az nem megy. Ha egy ember mindent tisztán és világosan lát, biztosan nem művelheti magát többé, nem megengedett neki többé, hogy művelje magát. Mert az emberek felismerésen keresztül kell kijussanak a ködből, csupán az művelés. Ha egy ember százszázalékosan eljutott a megvilágosodáshoz és mindent látott, nem művelheti magát. Miért? Mert semmit sem számít többé, ha tovább műveli magát; ő már látta, hogy ez igaz. Látta a sorsszerű összefüggést az emberek közötti konfliktusoknál; látta, hogy az az ember, aki egy másikat zaklat, a zaklatott személynek De-t fog adni. Láthatja az igaz arculatot, és természetesen ő művelni fogja magát. Ez még művelésnek számít? Ez elvétel (eltávolítás). És egy hétköznapi embernek a szíve nem is lehet eltávolítva ezen az úton.

Ha egy ember a hétköznapi embernek azt a szívét távolítja el a konfliktusokban, saját maga kell felismerje. Ha ő mindent világosan és tisztán lát, az azt jelenti: Semmi művelés többé. Ezért, miért csak nagyon nehezen emelheti meg a szintjét a buddha? Mert nincs egy konfliktusa sem és mindent világosan és tisztán lát. Hogyan műveli magát? Még nehezebb, hogy művelje magát, ezért akarnak mindannyian a hétköznapi emberek közé jönni és művelni magukat. Csak ha a ködben műveli magát az ember, emelkedhet meg nagyon gyorsan. Lehet, hogy a művelésnél lát az ember egy picikét. Természetesen nem megengedett az embereknek, hogy lássák a pontos dolgot [a részleteket].

Az ember művelésénél kezdettől fogva végig létezik a felismerés, a ködben műveli magát. Nyugaton a hitről beszélnek, kezdettől fogva végig a hitről beszélnek; ha te nem hiszed, semmi sem létezik. Csak ha elhiszed, érzékelteti veled. Ha némelyek Jézus képe előtt gyónnak, valóban az az érzésük, mintha Jézus meghallgatná őket és valaki megválaszolná a kérdéseiket. A nyugaton levő művelési módszerek márcsak ilyenek. A vallásban levő hit szintén egyfajta művelés. Jézus a mennybe viszi a hívőket; ha az embernek a teste nem rendelkezik művelési energiával, energiával, nem juthat a mennybe. Ehhez még léteznek a rossz gondolatok, amelyek a hétköznapi emberek között jöttek létre, és a testen levő karma, ő akadályozva lesz a magas szintek kozmikus tulajdonságaitól, egy nagyon rossz embernek a testjei és szellemei teljesen fel fognak oszlani, semmi sem marad meg többé, hogyan lehetne az, művelési energia nélkül ez nem megy. Miközben egyvalaki hisz, gyónik, megemelkedik és jó emberré válik, a művelési energia azon az oldalon át lesz változtatva számára óáltala. Ugyan növekszik a művelési

energiája, de neki ez nincs megmondva, mert ők nem beszélnek a művelési energiáról, hanem csak arról, hogy jó ember legyen. A szerzeteseknél ugyanígy van, ők nem nemesítik a művelési energiát. Miért növekszik náluk a művelési energia? Ha nincs is megmondva nekik, hogy rendelkeznek művelési energiával, a művelési energia növekszik náluk.

Buddhák és taók

A taoista rendszerben egyedül műveli magát az ember, a taoizmus nem kellene létezzen. A taoizmus ténylegesen az újkor reformjának egy eredménye volt. Az összes különböző történelem előtti korszakban a taoizmus sohasem létezett. Mert a taoista rendszerben nem beszélnek az összes élőlény átfogó megváltásáról, egyedül a maga számára való művelésről beszélnek, a nyugalomról beszélnek. Ezért igyekeznek felismerni a Zhen-t, a Zhen, Shan, Ren között (közül) speciálisan ezt a Zhen-t igyekeznek felismerni és ezzel művelni magukat; az igazat művelni és a természetet megtartani, az eredethez, az igazhoz visszatérni. A taók a nyugodt művelésről beszélnek, ezért egyáltalán nincs meg az a kívánságuk, hogy átfogóan megváltssanak minden lényt. Ha sikeresen művelték magukat, ők vándoristenségek. Valójában a taoizmus tulajdonképpen a hétköznapi embereknek a ragaszkodása által jött létre. Az emberek hajlanak arra, hogy hatalmat gyakoroljanak egy csoport segítségével, hogy együtt csinálják ezt az emberek egy csoportjában, minden embernek megvan ez a ragaszkodása a sikerhez és előnyökhöz, ezért csinálnak nagyon gyorsan ilyesmit.

Valójában a taoizmus nem létezik. Arra tanítja a tanítványokat, hogy egyedül műveljék magukat. Ámbár a taoizmusban sok tanítvány létezik, nem fogják mindannyian megkapni az igaz tanítást (hagyományt). Ha látja, hogy egy tanítvány jó, neki adja (át) az igaz tanítást (hagyományt). Ha nem létezik egy jó tanítvány sem, szabad marad és gondtalan és azt tesz, amit akar. Mert ő elérte a Taót és egészen szabad.

A buddhák azok buddhák, a taók azok taók. Egyáltalán nem lehetséges egybeolvasztani a két rendszernek az alapelveit. De az, amit mi gyakorlunk, valóban nagyon, nagyon nagy. Mi a világegyetem szerint gyakorlunk, ebben minden bele van foglalva. A mi álláspontunk a buddhista rendszerben helyezkedik el, a fő elméletek és sajátosságok mind buddhisták. De ez a Fá túlmegy a buddhákon, túlmegy a taókon. Különböző szinteknek különböző megértésük van, különböző szinteknek különböző megjelenései vannak. A Fálun-világban léteznek az ő felismeréseik, a Fálun-világon túl léteznek magasabb felismerések, és léteznek még magasabb felismerések, ha még tovább túlmegy ezen.

Létezik még valami, azt ösistenségnek hívják. Semmit sem használ ilyesmit elmagyarázni a mai művelőknek, ez számukra elképzelhetetlen, ők nem érhetik el azt. Ezért csak a buddhista és taoista rendszeréről beszélek. Nem megy, ha túl magasan magyarázok, az emberek nem is tudják azt elfogadni. Nem megengedett az embereknek, hogy tudják ezt.

Semmilyen bemutatók az emberek megváltásánál és a Fá magyarázatánál

Semmit sem használ, hogy azokkal a szerzetesekkel, akik a hétköznapi emberek között művelik magukat, mindenekelett azokkal a szerzetesekkel, akik nem jutottak el a beteljesüléshez, az igaz Fá-ról beszéljünk. Ők semmit sem tudnak. De azok a szerzetesek, akik eljutottak a beteljesüléshez, nem a földi világban találhatóak, ők mindannyian elmentek a hegyek és erdők mélyébe. Ők mindannyian tudnak rólam, csak a hétköznapi emberek nem. Sok magas ember tud rólam. Néha jönnek titokban, körülnéznek egyszer és megint elmennek. Némely mások azért jönnek, hogy egypár szót váltsanak velem. Ámbár sok-sok évet művelték magukat a hegyek és erdők mélyén, nem művelték magukat magasra. Mert az út, amit járnak, nagyon kemény, nem a nagy utakon művelik magukat, hanem a kis utakon, ezért a hosszú művelés ellenére sem kaptak helyes gyümölcsöt. De ők nem jönnek a földi világba, ezért a természetfeletti képességeik nincsenek lezárva és a képességeik erőteljesnek mutatkoznak meg. A földi világban való művelésnél sok nagy természetfeletti képesség normális módon le kell legyen zárva. Ha nem lennének lezárva és csak arra gondol az ember, egy ház megcserélné a helyét, és akkor az már nem megy. Egyáltalán nem megengedett elpusztítani a hétköznapi embereknek az állapotát. Ezért hiszik az emberek, hogy ők magasra gyakorolták magukat. A hétköznapi embereknél ez már csak így van: Aki meg tudja mutatni a képességeit, az magas kell legyen. A dolgok, amiket azok a csigong-mesterek bemutatnak, azok mind kis képességek és kis technikák, olyan kicsik, hogy szánalmasak, azok semmik. De a hétköznapi emberek már nagyon magasnak találják azokat.

Hogy a Fá terjesztésénél én semmit sem mutatok be, azt jelenti: A megjelenésnek a célját már egészen világosan és tisztán elmagyaráztam. Ha én valamit bemutatnék és egyidejűleg terjeszteném a Fá-t, az azt jelentené, hogy eretnek Fá-t terjesztek. Az emberek, akik jöttek, akkor nem a Fá-t akarják tanulni, hanem a technikáimat. Sákjamuni buddha akkoriban szintén nem úgy csinálta. Az rendben van, betegségeket gyógyítani, mindenesetre te nem láthatod, ő csak újra egészségesnek érzi magát. Hogyan [lett] meggyógyítva? Az tőled függ, hogy hiszel-e ebben vagy sem. A beteg újra egészséges; hinni, nem hinni, fáj, nem fáj, egy harmadik nem tudja azt. Ennél még létezik a megvilágosodási képesség, az rendben van, betegségeket gyógyítani. Akkoriban Jézus és Sákjamuni buddha ezt szintén úgy csinálták. Csak Lao-ce nem. Lao-ce tudta, hogy az embervilág egyszerűen túl romlott. Ő teljes sietséggel ötezer írásjegyet írt, aztán átment a hegyszoroson és nyugatra ment.

Az emberi társadalom nagyon bonyolult, ki tudhatja már, melyik dimenzióból jön egy ember, aki a földön van. Az istenségek abban a dimenzióban még törödni akarnak veled. Egyedül attól függ, hogy fel tudja-e ismerni; ha fel tudja ismerni, visszatérhet. De ők azt is tudják, hogy annak az embernek nincs többé reménye és már meghaladja az erejüket, hogy törődjenek veled, de mégsem akarják feladni. Mikor Jézus akkoriban fellépett és embereket váltott meg, úgy vélték, hogy ő megzavarta a dolgaikat. „Ez az ember hozzám tartozik, ez az ember hozzám kellene legyen megváltva, hogyhogy te a mi dolgainkkal törödsz?” Aztán nem működtek többé együtt. Az ok éppen ez a szív volt, tulajdonképpen az nem volt helyes. Jézus viszont nem törődött azzal, hogy ez az ember hozzád vagy hozzá tartozik; embereket megváltani, az volt a célja. Láta, hogy minden lény szenved, akkor meg akarta váltani őket és lehetővé tenni az embereknek, hogy felfelé jussanak. Így Jézus sok-sok különböző dimenziókban levő istenséget befolyásolt. Végül a konfliktusok olyan nagyon kiéleződtek, hogy megmutatkoztak a hétköznapi emberek társadalmában; mint a hétköznapi emberek társadalmában levő konfliktusok ezek Jézuson csücsösödtek ki. Jézus nem tudott ezektől megszabadulni és csak meghalni tudott és megfeszítettetni magát, úgy hogy a haragjuk lecsitult. Mivel ő levetette a hétköznapi embernek a hús-vér testét, nem tudtak többé haragot táplálni iránta, és így a számtalan probléma meg lett oldva. Ezért lett mondva, hogy Jézus az összes lényért visel el szenvedést, ilyen a jelentés.

Sákjamuni buddha is csak nagyon fáradtságosan terjesztette a Fá-t, egész idő alatt az Indiában levő hét vallással küzdött. Akkoriban az eredeti brahmanizmus nagyon erős volt. Végül Sákjamuni buddha szintén nem érte el a célját, amit tulajdonképpen el akart érn, és elment.

Lao-ce megírta az „Ötezer írásjegy“-et és aztán távozott, ő a követőkkel csináltatta. De ez úgy is kellett legyen, ez szintén a mennyei gondviselés volt. Mert a taoista rendszerben nem megengedett vallásokat alapítani, hiba volt vallásokat alapítani a taoista rendszerben. Mert egy taoista egyedül a

maga számára való művelésről beszél, az igazat művelni, nyugodtan művelődni, ezért a tanítás (hagyomány) egyetlen egy tanítványnak van továbbadva. Mert tanítványokat kell kiválasszon és jó embereket kiválasszon, azért hogy átadja. Nem tud minden lényt átfogóan megváltani, nincs meg ez a kívánsága, ő az igazat műveli. Ámbár a taoista templomban olyan sok ember létezik, csak egy létezik, aki ki van választva általa, csupán akkor adja tovább, a többiek mind csak reprezentációs célokra [kontrasztként] vannak ott. Ezért a taoista rendszerben nem kellene létezenek vallások. Korábban ők mindig is egyedül művelték magukat a hegyekben.

Amit Konfuciusz magyarázott el, az alapelvek voltak, hogyan kellene viselkedjenek az emberek, és az nem a műveléshez való valami volt. De a kínaiak hasznot is húztak a dolgaiból. Az „[arany] középút” gondolata lehetővé teheti az embereknek, hogy legyőzhetetlenek maradjanak. A csúcstól elérve, következik a fordulat, ha a csúcstól el van érve, talán lefelé megy. Ezért törekszik a „közép”-re, örökre a középső állapotban tartózkodni. „Én nem megyek felfelé, de még mindig jobb vagyok, mint azok ott lenni, én sohasem fogok veszíteni.” Ha valami túl abszolútan van csinálva, az ellenkezőjébe fog átcsapni. Ezzel a hétköznapi emberekre van gondolva.

A hegyek és erdők mélyén élő sok gyakorló látta az összes eseményt, amelyik felbukkant a történelemben és fel fog bukkanni a jövőben, de senki sem törődik vele, közülük egyik sem akar törődni vele. Az ok az, hogy ők tudják, hogy mindez az égi jelenségeknek a változásai által van okozva. Ez pontosan így kell legyen.

Aki a mennyei gondviselés (előrelátás) [akarat] ellenére cselekszik, az megtorlást fog elszenvedni, senki sem meri azt tenni. Mindannyian azt mondják, hogy Yue Fei jó volt, de miért nem tudta Yue Fei megmenteni a déli Szung-dinasztiát, ámbár a Yue család olyan erős volt? Pontosán mivel az a mennyei gondviselés [akarat] volt. Yue Fei rendületlenül meg akarta menteni a Szung-dinasztiát, de azt egyszerűen nem tudta elérni, lényegében ő a mennyei gondviselés [akarat] ellenére cselekedett, A Szung-dinasztiát pontosan meg kellett legyen semmisítve, de ő mégis meg akarta menteni, ezért cselekedett ő a mennyei gondviselés [akarat] ellenére. Mi ezt most csak így mondjuk. Az emberek tervezése nem pótolhatja a menny tervezését. Itt nem arra gondolok, hogy Yue Fei nem volt jó, csak erre az alapelvekre gondolok.

Azon dolgok, amiket az emberek a hétköznapi emberek álláspontjából helyesnek tartanak, nem feltétlenül helyesek. Qin Shihuang, Han Wudi, mindegyik, melyik császár, bármit is csinált, az utána jövő emberek megítélik őt. A jó és a rossz, úgy ahogyan a hétköznapi emberek a saját szempontjukból, a saját szilárd nézeteikkel értik meg és gondolják el, az nem igazán a valódi jó és a valódi rossz. Azonkívül az emberek saját magukat veszik mércéül, amivel az emberek megítélik a jót és a rosszat: „Ha jó hozzám, akkor azt mondom, hogy ő jó; ha valami előnyös számomra, akkor azt mondom, hogy az jó”. Ezért nem feltétlenül igazán jó. A jó és a rossz csak a kozmikus tulajdonságokkal, a Fá-val lehet megítélve. Azok örökre változatlanok maradnak, azok a világegyetemnek az alapelvei és azok az egyetlen mérce a megítélés számára, hogy valami jó-e vagy rossz. Qin Shihuang sok embert ölt meg és egyesítette Kínát, különböző országok sok királyát ölte meg, és mindannyian gyalázták. A királyok és az emberek minden országban őáltala lettek uralva, ezért mindannyian gyűlölték őt, mindannyian gyalázták őt. Vagyis mindannyian a saját álláspontjukból ítélték meg a jót és a rosszat. Az elkerülhetetlen volt, hogy egyesítse Kínát. Ez a mennyei gondviselés [az égi változások] által lett okozva. Ha ő nem a mennyei gondviseléssel [akarat] működött volna együtt, nem is csinálhatta volna meg azt és nem egyesíthette volna Kínát. Ezért a hétköznapi emberek között levő dolgok mármint ilyenek. Mi, művelők sohasem teszünk megjegyzéseket. Egy művelő nem fog érdeklődni a politika iránt, különben ő egy politikus és nem egy művelő.

Ha az emberiség belép egy bizonyos korszakba, a karma nagyon nagy, akkor az emberek a legbűnösebbek és többé nem szolgálnak rá a kegyelemre. Hogy a karma nagyon nagy, azt jelenti, hogy ők ezt saját maguk nem tudják többé kiegyenlíteni, nem lehetséges többé, hogy olyan sok karmát, amit a sok életben gyűjtöttek, kiegyenlíthessenek, ezért ezek az emberek meg lesznek semmisítve. Hogyan lesznek megsemmisítve? Az emberiségnél előforduló kis *jie*-katasztrófákon keresztül lesznek megsemmisítve az emberek. A háborúk a legpraktikusabbak, a történelem mármint ilyen.

Egy dinasztia mindegyik első császáranál a harcnak némely intelligens lényei születtek a világra és harcoltak érte. A harcnak az ilyen intelligens lényei speciálisan teszik ezeket a dolgokat, ezért a

tevékenységük ellenére sincsen érdemük, de nekik karmájuk sincs, ők csak teszik ezeket a dolgokat.
Hosszúak, hosszúak a korszakok, hányan nincsenek eltévelyedve.

A buddhák embereket váltanak meg és nem az áldásért vannak ott

A buddhista rendszerben egyáltalán nem beszélnek arról, hogy lehetővé tegyék az embereknek, hogy meggazdagodjanak. A betegségek karma által vannak okozva, ezért az szintén nem lett megmondva az embereknek, hogyan távolíthatják el a betegségeiket és tarthatják fenn az egészségüket. A buddhizmusban az összes lény átfogó megváltásáról beszéltek, ezzel arra gondoltak, hogy a hétköznapi emberek szenvedésteli környezetéből az emberek meg lesznek váltva a túloldalra a nirvánán keresztül, ezt Sákjamuni buddha mondta. Ez azt jelenti, te a mennyországba leszel juttatva. Annak, amit Jézus mondott, szintén ez volt a jelentése, nem lehet megmondani, ki magasabb és ki alacsonyabb. Csak a modernizálódott emberek nem ismerik ezt fel és mondják, Buddha embereket áldhat meg, eltávolíthatja a betegségeiket és lehetővé teheti számukra, hogy meggazdagodjanak, a nagy megvilágosultaknak az ereje határtalan és embereket válthatnak meg. A hétköznapi emberek a Buddhának az emberekkel szemben tanúsított megváltását az emberekkel szemben tanúsított védelemnek tartják, ezért imádják a Buddhát, hogy áldja meg őket és távolítsa el a betegségeiket, ezt és azt. Valójában a Buddha egyáltalán nem törődik ilyen dolgokkal. Ezek azok a megromlott felismerések, egy elidegenedés, amelyek a modern megromlott emberiségnek a nézeteire vezethetőek vissza. A buddhista szútrák tulajdonképpen nem tartalmazznak ilyesmit. Ezért gyakran beszélek arról: Te füstölópálcikákat égetsz és gazdagságért imádkozol Buddhához, de a Buddha egyáltalán nem törődik azzal, hogy te meggazdagodhatsz-e vagy sem.

Ha te Buddhát imárod, a Buddha viszont egyáltalán nem törődik azzal, hogyan gazdagodhatsz meg, ellenkezőleg arra szólít fel téged, hogy távolítsd el ezt a kapzsiságot. Ha neked az életben valóban nehézségeid vannak, az egy felkínált szívesség az anyagiakban, hogy szavatolja a biztonságodat; nem fog hagyni téged semmi gazdagságot kapni, ha neked nincs gazdagságod. Ami a betegséget illeti, a Buddha azt karmának tartja, amivel az előző életéből tartozik az ember. Tehát némelyik gazdagságért imádkozik a buddha-szoborhoz, végül valóban meggazdagodott. Milyen gazdagságot kapott ő valójában? Azon a buddha-szobron nem létezik egy buddha sem, ő egy hamis buddha, amelyik imádáson keresztül jött létre. Némely másokra rókák tapadnak, vagy olyan zűrzavar, mint kígyók és sárga menyétek és így tovább. Segít neked, hogy meggazdagodjál, mert ez úgy van, mintha te imádnád és kívánnál tőle valamit. Feltételei vannak, ha segít neked, hogy meggazdagodjál. Ebben a világegyetemben létezik egy alapelv: Veszteség nélkül nincs nyereség. Kihasználta a hiányosságot ennél az alapelvnél, az emberi testet akarja bírni. Az az ember alázatosan térdepelve fejet hajt és meg akar gazdagodni, akkor gazdagodj hát meg! Ha a dolgok, amikkel a tested rendelkezik, nem jók, nem törődik veled, nem is gazdagodhatsz meg, hiába imádkoztál. Ha megállapítja, hogy a testeden jó dolgok léteznek, hogy téged gazdagságot kapni, akkor elveheti tőled a jó dolgokat. Ha pénzt kívánsz magadnak, természetesen azt adja neked. De az ember saját maga nem tudja, hogy az, amit elveszít, egy olyan veszteség, amit talán soha többé nem kaphat vissza. Az embernek nem csak egy élete van, a következő élete talán még nyomorúságosabb!

Az emberiség hanyatlása és a veszélyes nézetek

Ha te Kínának az ősi időkben a Tao műveléséről beszéltél, az emberek azt mondták, hogy ez az ember valóban egy könyörületes gyökérrel [erényes alappal] rendelkezik. Ha buddhákról, taókról és istenségekről beszéltél, mindannyian azt mondták, hogy te valóban csodálatra méltó vagy. Ha viszont ma a buddhává, illetve taóvá való művelésről beszélsz, mások nevetni fognak rajtad. Az emberek erkölcsi nézetei óriásit változnak. Az emberek erkölcsi nézetei gyorsan csúsznak lefelé, nagyon gyorsan, ezért mondják, hogy a nézetek azon vannak, hogy megromoljanak. Azonban azt hiszik, hogy az emberek a régi korokban tudatlanok és babonások lettek volna. Az emberek nézetei nagyon erősen megváltoznak, nagyon szörnyű. Mindenekelőtt Sákjamuni buddha mondta: A változások a társadalomban a Fá végének az idejében valóban leírhatatlanok. Egy példa: A mai társadalomban az emberek nincsenek megfélemezve a szív Fá-jától, mindenekelőtt Kínában nem. Külföldön ugyanúgy van, csak külföldön mások a megjelenési formák. A szárazföldi Kínában az úgynevezett régi gondolatok és nézetek a „kulturális forradalom“-ban át lettek törve és eltávolítva, az embereknek nem volt megengedett, hogy azokban a dolgokban higgyenek, amiket Konfuciusz mondott. Az emberek nem lettek megfélemezve az erkőlctől, semmi erkölcsi szabályozások, és az sem volt megengedett, hogy a vallásban higgyenek. Az emberek nem is hiszik el, hogy rossz tettek miatt megtorlást fog elszenvedni az ember.

Ha az emberek nincsenek megfélemezve a szív Fá-jától, mit gondolsz, nem mernek ők mindent megtenni és mindent csinálni? Ez a legkomolyabb probléma, amelyik a mai emberiség előtt áll. Némely külföldiek nem mernek üzleteket kötni Kínában. Mindenekelőtt a fiatalok, könnyelműen: „Ölni!“, „Ütni!“, nagyon rossz. Manapság ez Kínában rosszabb, mint külföldön. Különösen mikor az alvilágok harcáról szóló filmek lettek éppen bevezetve a szárazföldön, hitték az emberek a szárazföldön, hogy Hongkong és más országok mind ilyen kaotikusak volnának. Valójában nincs úgy, csak túlzások vannak a filmekben, azért hogy vonzza a közönséget és kielégítse az izgalom utáni hajszát. Valójában az embereknek a minősége ott jobb, mint belföldön és sokkal civilizáltabbak. De belföldön a fiatalok megtanulják. Mivel az emberek Kínában az elszigetelt állapotban hirtelen ilyen dolgokkal kerültek érintkezésbe, azt gondolták, hogy külföldön ez így volna.

Az aljas vállalkozók, akik a régi Shanghajban tűntek fel és a televízióban vannak bemutatva, nagyon gyakran vannak utánozva belföldön. De ez csak egy leírás a régi Shanghajról a harmincas években, azonkívül ez csak egy művészi túlzás, a valóságos élet azonban nem volt olyan. Az alvilág harcáról szóló hongkongi filmek és tévéműsorok nagyon rossz befolyást fejtettek ki az emberek nézeteire a szárazföldi Kínában. Az emberiség erkölcsi nézetei megváltoztak, Kínában homoszexualitás, kábítószerfüggőség, kábítószerárúsítás, az alvilág, szexuális szabadosság és prostitúció bukkant fel, egyszerűen nagyon rossz! Némelyek mondják, az még rosszabb, ha a faragatlan emberek bontakoznak ki. Semmitől sem lesznek megfélemezve és mindent meg mernek tenni. Az nem szörnyű, ha az emberek már ilyen messzire jutottak? Hogyan fognak kinézni az emberek, ha tovább fejlődnek? A jóról és a rosszról szóló nézet pontosan fordított. Ma azok vannak tisztelve, akik gonoszok, akik a legtöbb képességgel rendelkeznek és ölhetnek és verhetnek, ilyesmi van dicsőítve.

Az emberiség erkölce erősen lecsúszik, az egész világban így van. Az emberek nézetei nagyon erősen megváltoztak. Ma a szép még csak olyan jó sem, mint a csúf, a könyörületes még csak olyan jó sem, mint a gonosz, a rendes még csak olyan jó sem, mint a lompos. Egy konkrét példa: Korábban egyvalakinek gyakorolnia kellett, ha egy zenész, egy énekes akart lenni. Uralnia kellett az éneklés módszereit és a zeneelméleteket is meg kellett értenie. De valaki, aki csúnyán néz ki és nagyon hosszú, bozontos haja van, ma vadul össze-vissza kiabál a színpadon, Áá...Há..., már sztárrá van emelve a televízió által, a hang nagyon förtelmesen cseng. Némely csúf és gonosz dolgok az erkölcs hanyatlásával valami széppé váltak az emberek nézeteiben, mindannyian fanatikusan törekszenek azokra. A festészet műveinél ugyanígy van. Egy macskának a farka tintába van bemártva, és az ember hagyja önkényesen rohangálni, aztán az egy műalkotás. És az olyasmi, mint az absztrakt művészet, impresszionizmus, mi az? Minél csinosabban lett megfestve egy kép, minél szebb volt, annál inkább szerették az emberek. Mit gondolsz, milyen holmi ez most?! Ezek annak a következményei, hogy a művészek az úgynevezett emberi természet felszabadítására törekszenek. Ha az emberi természet nincs

szabályozva az erkölctől, az a démontermészetnek egy nagy kitörése. Létezhetnének-e szép dolgok, ha az emberek ebben az állapotban találhatók? Az emberek összes nézete megváltozik.

Mire törekszenek ezek a művészek? Ők az emberi természet felszabadításáról beszélnek, anélkül hogy egyáltalán tekintettel lennének valamire vagy megfékeznék magukat, és tetszés szerint cselekszenek. A buddhizmusban meg lett mondva: Ha az emberszív számára nem léteznek erkölcsi szabályozások és erkölcsi fék, az, amit az emberek kibocsátanak, démontermészet. Nézd csak meg magadnak a mai művészi és irodalmi alkotásokat! A hétköznapi emberek nem tudják, mi a baj, valójában ez mind a démontermészetnek egy nagy közzététele.

Ezt még a játékszerekhez a boltokban: Korábban az emberek a legcsinosabb babákat vették meg. Ma annál jobban vannak eladva, minél csúfabbak. Halálfejek (koponyák), démonok, sőt az ürülék alakja is játékszerré vált és el van adva. Minél szörnyűbb, annál jobban van eladva! Az nincs úgy, hogy az emberek nézetei megváltoznak és az ellenkező irányba váltanak át?

Mihelyt ki van mondva, mi történt az emberi társadalomban, azt azonnal meg tudják érteni az emberek, ez azt jelenti, hogy az ember eredeti természete nem változott meg. De az emberiség már egy ilyen veszélyes helyzetbe csúszott le. Mikor a nyugati országokban tanfolyamokat adtam, beszéltem a homoszexualitásról, azt mondtam: Az önkényes magatartás a szexben nálatok, nyugati embereknél már olyan rosszá vált, hogy létezik vérfertőzés. Aztán némelyek kérdéseket tettek fel: „A homoszexualitás az állam által védett.“ A mérce annak a megítélésére, hogy valami jó-e vagy rossz, nem függ egy embernek vagy egy közösségnek a jóváhagyásától. Minden ember a saját nézetei szerint ítéli meg a jót és a rosszat. „Én jónak tartom őt, vagy ő jó hozzám, akkor azt mondom, hogy ő jó.“ Vagy már egy szilárd nézet lett kialakítva; ha valaki ezen nézet szerint jó, akkor azt mondják, hogy ő jó. Egy közösségnél ugyanígy van. Ha valaki megfelel azon közösség érdekeinek vagy előnyös valamilyen cél számára, akkor azt mondják, hogy ő jó, és aztán egyetértenek azzal, hogy ott vannak, de ő nem feltétlenül igazán jó. A kozmikus alapelvek, a Fofá azonban változatlan marad és az egyedüli mérce arra, hogy megítéljük az emberiséget és az összes dolgot, az egyedüli mérce annak a megítélésére, mi jó és mi rossz. Azt mondtam nekik: Egészen világosan megmondva, a kormányotok egyetért ezzel, de a ti Istenetek nem! Valójában mindegyik alkalommal, mikor eljön ez az idő, az emberiség nagyon veszélyeztetett és ellenőrzésen kívüli. Ma már ez ilyenné vált; ha tovább fejlődik, mit gondolsz, milyen állapot fog jönni?! Sákjamuni buddha azt mondta: A Fá végének az idejében sok démon fog emberként újraszületni, ők szerzetesekké és apácákká válnak a templomban, azért hogy szabotálják a Fát. Mindenekelőtt Tajvanon sok nagyon híres szerzetes és laikus ténylegesen démon. A vallásuk vezetőinek nevezik magukat, saját maguk nem is tudják, hogy ők démonok. Mielőtt jöttek, már elrendezték az egész életüket, azután újraszülettek és a szabotázsuk terve szerint járják az életútjukat. Indiában léteznek némely nagyon híres úgynevezett nagymesterek, a legtöbbjüknek közülük pítongyók tapadtak rájuk. Kínában viszonylag sok olyan csigong-mester létezik, akinél egy állat tapad rá [A csigong-mesterek között Kínában elég sok rókák és menyétek által megszállott, bár kígyók szintén vannak.]. A Fá végének az ideje mármint a káosz az ideje. Az *Aum Shinrikyó*nak a feje Japánban egy a pokolban levő kísértet volt, amelyik újraszületett, a démonok káoszba juttatják az embervilágot. Az emberek ebben tartózkodnak és a világi dolgaikban nincs idejük, hogy elgondolkozzanak az ilyen kérdésekről. Ők is úgy találják, hogy valami nincs rendben a társadalomban, de nem tudják, hogy az már ilyen mértékben romlott. Ha ez ki van mondva, mindannyian megrémülnek.

Ezért én ezt a Fát nem is egy hirtelen ötlettől vezérelve terjesztettem. Különböző formájú zavarások is léteznek. Te az ortodoxot terjesztetted, ő a heretikust terjeszti, némelyek szintén úgy adják ki magukat, mintha ortodoxok lennének, ők is a jó felé hagyják fordulni az embereket, de az ő céljuk nem az, hogy a jó felé forduljanak, az ő céljuk fénykerülő. A csigong jól fejlődött a kezdetben, de most eretnekké vált. Nagyon nehéz egy tiszta helyet találni.

Az emberiség a végső jé idejében

Sok ortodox vallás az egész világban nem válthat meg többé embereket. Mert némely eredeti ortodox vallásoknak a szútrái meg lettek hamisítva a követők által, és a tanítás hibásan lett megértve és egyfajta tudásnak lett tartva a követők által. Például a buddhizmus valami filozófiai dolognak van tartva és akként tanulva, és minden, ami nem lehet megmagyarázva a modern tudománnyal, a régi korokban élő emberek fantáziájának és primitív mítoszoknak és hagyományoknak van tartva. A buddhista és a keresztény szerzetesek csak könyveket olvasnak és nem művelik magukat ténylegesen, a templomban egy kis társadalom jött létre, amelyik ármánykodik és harcol egymás ellen. Némelyek meggazdagodnak „a buddhák nehézségei“-n keresztül, nekik olyan sok ragaszkodásuk van, hogy még csak olyanok sincsenek, mint a hétköznapi emberek. Ők alig tudják saját magukat megváltani, hát még másokat! Némely nagyon híres buddhista szerzetesek, taoisták és keresztény szerzetesek a saját nézeteik és a kicsi picike megértésük szerint könyveket írtak a szútrákról és önkényesen értelmezték a buddhista szútrákat és a Bibliát, úgy hogy az emberek tévutakra vannak vezetve. A nagy megvilágosultaknak a szavai nagyon mély tartalommal rendelkeznek. Miközben a művelők állandóan emelik a szintjeiket és látóköreiket, a Fofá a különböző szintek mindegyikén rendelkezhet vezető hatással, mindegyik tett, amelyik megváltoztatja a nagy megvilágosultaknak az eredeti szavait, a Fá szabotálása.

Azok az úgynevezett értelmezések, amelyeknek segíteniük kellene az embereknek, hogy megértsék a buddhista szútrákat és a Bibliát, nagyon messze távol vannak a Buddha szavainak az igazi tartalmától, sőt ezek kétféle dolgok; azt a picikét is, amit megértettek, csak a saját szintjeiken értették meg, amelyek nem sokkal magasabbak, mint a hétköznapi embereknek a szintjei, a még magasabb szinteken levő tartalmakról egyáltalán semmit sem tudnak, mert ők nem művelték magukat olyan magasra. Hogyan tudhatja az ember a tathágata szavainak az igazi értelmét magas szinteken, ha nem érte el a tathágatának a szintjét? Azok a szövegek csak a Fát szabotálhatják és nem válthatnak meg embereket. A könyvek, amik a hírnévre és gazdagságra törekvő szív által lettek írva, az íróknak a gondolati kereteibe vezetik be azokat az embereket, akik buddhát művelik; azok az emberek, akik még rosszabbak, ráadásul amellet szállnak síkra, hogy a vallás hozzá kellene igazodjon a mostani társadalom követelményeihez, ők meg akarják változtatni a vallásnak a tartalmát. A Fofá a menny alapelve, amelyik megváltoztathatatlan és elpusztíthatatlan, mint a vadzsra (gyémánt). Azt akarják, hogy a Fofá igazodjon hozzá az emberiséghez, amelyiknek az erkölce megromlott, és nem, hogy az emberiség visszaemelkedjen a Fofá szerint; milyen nagy a bűn, az már világos. Mindenekelőtt azok, akik azért írtak könyveket, hogy a szútrákat tetszés szerint értelmezzék, zavarták meg komolyan az ortodox Fát, ténylegesen ők már régen a pokolban vannak.

Az emberek sok rosszat tettek a sok életükben és rendkívül nagy karmát gyűjtöttek, ez is egy tényező arra, hogy nem rendelkezhetnek igaz (ortodox) hittel. Némelyek művelték magukat az előző életben, de mivel nem művelték jól magukat és nem engedtek el különböző ragaszkodásokat, nem művelték magukat sikeresen és egy picike szerencsét gyűjtöttek. Ha még egyszer emberként születnek újra, normális módon rendelkeznek „természetfeletti képességek“-kel, az égi szem nagyon alacsony szinteken láthatja más dimenziók néhány jelenségét, aztán a hétköznapi ember hírnévre és gazdagságra törekvő szívének az indíttatásából különféle vallásokat üznek. A felszín szemszögéből nézve arra tanítják az embereket, hogy a jó felé forduljanak, de a szívük mélyében hírnévre és gazdagságra törekszenek, a céljuk fénykerülő. A nagy megvilágosultaknak megvannak a saját világaik (mennyországaik) és embereket válthatnak meg oda; hova váltják meg az ilyen emberek az embereket? A hamis csigong-mesterek ugyanilyenek, némelyek buddhák akarnak lenni, némelyek beképzelik maguknak, hogy az előző életükben buddhák voltak; némelyek, akikre állatok tapadnak, dicshimnuszokat zengenek annak a csigong-mesternek, olyasminek nevezik, mint tiszteletre méltó mester és így tovább, akkor ez a hamis csigong-mester örömmámorba esik. Ez saját maga és mások becsapása, ők mindannyian kísértettek, akik azért jönnek a világba, hogy káoszba taszítsák az embervilágot.

A földi világ egészen kaotikussá lett téve az eretnek és a gonosz által, évek ezerein keresztül lettek átadva a hamis vallások, eretnek vallások és sok reformált vallás is, nehéz megkülönböztetni az igazat a hamistól. Az eretnek vallásoknak és a boszorkány-vallásoknak a tantételei mind eretnekek és

gonoszok, némelyek mégis hisznek a boszorkány-vallásoknak a vezetőiben és tisztelik őket. Akkor az nem úgy van, hogy az emberi erkölcs nincs többé ott? Miért jutottak egy démoni útra? A legtöbben azért törekszenek technikákra, hogy embereknek ártsanak, nekik megvan az a szívük, hogy embereket károsítsanak meg, és sohasem gondolnak arra, milyenek lesznek ők saját maguk a jövőben. Mert az eredeti ortodox vallások beléptek a Fá végének az idejébe és nem tudnak többé embereket megváltani; minden démon a világba jön, hogy szabotálja a Fát, hogy káoszba taszítsa a világot. Az emberiség nincs többé megfélemezve a szív törvényétől, nincs többé szabályozva az erkölcs által. A démonok által vannak sarkallva és minden elképzelhető gonosztettet megtesznek, az erkölcs és a mérce a legnagyobb sebességgel csúszik lefelé. Az emberek minden gondolkodásmódja és szemlélete megváltozott: A szép még csak olyan jó sincs, mint a csúf, az ortodox még csak olyan jó sincs, mint az eretnek, a könyörületes még csak olyan jó sincs, mint a gonosz, a rendes még csak olyan jó sincs, mint a lompos, az új még csak olyan jó sincs, mint a régi, az illatozó (illatos) még csak olyan jó sincs, mint a bűzlő (bűdös). A férfiak hosszú haját viselnek, a nők elkezdtek rövid haját viselni; a yin erős, a yang gyenge, a yin és yang fel vannak cserélve. A festészet műalkotásaiban nem léteznek többé erkölcsi szabályok, ők az emberi természet felszabadítására törekszenek, ez azt jelenti, hogy kitör a démontermészet. Olyasmi, mint az impresszionizmus és az absztrakt művészet, aminél teszés szerint ecsetelnek összevissza, mégis el lehet fogadva az emberek mai fordított nézeteitől; egy halom szemét van tetszőlegesen odaállítva, aztán az már a szobrászat egyik modern nagymesterének egy műalkotása; a zenénél olyasmi létezik, mint „diszkó”, „rockzene”, az ilyen lárma már társadalomképesseé vált; egy rekedt hangú vak, egy sánta és a rossz alakkal rendelkezők sztárokká vannak emelve a rádió és tévé által; minél csúfabban és minél gonoszabban néznek ki a gyermekjátékok az üzletekben, annál jobban vannak eladva.

A becstelen gondolatok hatása alatt azok a dolgok is drasztikusan megváltoztak, amikre az emberiség törekszik. A hírnév és gazdagság miatt: gyilkolni, zsarolni [gyűjtogatni], vádakat koholni mások ellen, cselszövéseket kieszelni mások ellen, csak pénzt ismerni, de embert, rokonokat nem, az emberek közötti kapcsolat csak pénzről szól. Ennek megfelelően a pénz miatt minden szörnyett felbukkant. Áruk, propagandaanyagok, videók és kazetták, amik káoszt okoznak a szexben, mindenütt láthatóak; pénzért az ember nem riad vissza attól, hogy embereknek ártson, kábítószerket állít elő, szállítja és eladja azokat; azért hogy megvegyék a drága kábítószerket, a leépült kábítószerfüggők egy eszköztől sem riadnak vissza, lopnak, rabolnak és csalással jutnak pénzhez; a televízióban, az újságokban és műalkotásokban gátlástalanul van terjesztve a szexuális szabadosság; az emberek ráadásul vérfertőzést követnek el, anélkül hogy ügyelnének a nemzedékek hatáira; a csúf és gonosz homoszexualitás a jelenlegi piszkos, abnormális lelki állapotot ábrázolja, amelyiknél megszűnik az értelem. Az alvilágok már olyan komiszak, hogy mindegyik résen behatolnak, de egy [felvevő] piaccá váltak a fiatakorúak számára, akik az erőszakra és démontermészetre törekszenek; az alvilágoknak a főnöke egy tiszteletré méltó bálványává vált, egyik ember a másik után működik ott együtt.

Sok nagy megvilágosult és próféta megjósolta a történelemben, hogy az emberiségnek ebben az időben egy nagy *jie*ben lesz része. A mai emberiség még rosszabb, mint ahogyan a próféták megjósolták. Mivel az emberek sok rosszat tettek a sok életükben és rendkívül nagy karmát gyűjtöttek, már kellemetlenségeik vannak, mihelyt kijutnak a ház ajtaján. Az emberek nem tudják, hogy azon vannak, hogy a rossz dolgokat, amiket az előző életeikben tettek, kiegyenlítsék és karmát távolítsanak el. Mihelyt mások nem jók hozzájuk, intoleránsak és nem gyakorolnak elnézést, hanem: „Te nem vagy jó hozzám, akkor én még rosszabb vagyok hozzád.” Ha mások nem provokálnak engem, nem provokálok másokat; ha mások provokálnak engem, egészen biztosan én is provokálok, és ezt még erősebben, semmi esetre sem kevésbé. A korábbi karma még nincs kiegyenlítve és már tartozik az újjal, iszonyatosan sok a karma a testen! Az emberiség erkölcsé gyorsan csúszik lefelé és már a veszélyesség határán van. Valójában a sok életében mindenki hozzájárult az emberiség erkölcsének a romlásához, hogy tovább rontson a rossz helyzeten. Minden alkalommal, mikor a *jie*-katasztrófák felbukkannak a világban, az emberiségnek már nincs erkölcsé. Pontosan ezek éppenséggel a végső *jie* idejének a jelenségei.

Mi az üresség?

Mi az üresség? Ragaszkodástól mentes az igazi üresség, nem anyagi üresség. De a csan iskolában a Fának már vége, semmi több továbbadni való. Zűrzavaros végső idő, tudósok makacsul ragaszkodnak az elméletükhöz az ürességről, egészen bolondul, mintha felfogták volna a filozófiai elvek alapját. Bódhidharma, a csan iskola megalapítója, saját maga mondta, Fá csak hat pátriárka számára, azután többé nem. Miért nem ismerik fel? Ha azt mondják: Minden üres, semmi Fá, semmi Buddha, semmi kép, semmi én, semmi sem létezik, mi lenne Bódhidharma? Semmi Fá, akkor mi a csan iskola ürességének az alapelve? Semmi Buddha, semmi kép, kicsoda akkor Sákjamuni? Te, név nélkül, kép nélkül, én nélkül, semmi sem létezik, minden üres, minek akkor még enni és inni? Minek még öltözködni? Milyen lenne, ha a szemedet kikaparnák? Minek ragaszkodsz akkor még egy hétköznapi ember érzéseire és vágyaihoz? Az üresség, amiről a Tathágata beszél, valójában azt jelenti, nem rendelkezni többé a hétköznapi ember szívével, semmit sem kihagyva az üresség valódi értelmét. A világegyetem az anyag létezése, keletkezik, fennáll, hogyan lehetne üres? Ha a Fá nem Tathágata által van terjesztve, bizonyosan rövid életű, az alapelvnek vége, nem létezik többé. Az arhát fá-ja nem Fofá! Ismerjétek fel! Ismerjétek fel!

Állhatatosan

A Mester itt, ti telve bizalommal.

Nincs Mester itt, indíttatás a művelésre elveszítve.

Mintha, a Mesterért művelni, szórakozásból jönni.

A nagy gyengesége az átlagos embereknek.

SákJamuni, Jézus, Lao-ce és Konfuciusz elhagyták ezt a világot,

már több mint 2000 év eltelt.

Tanítványaiknak soha az érzésük, semmi több sincs művelni, mióta a mester már nincs itt.

Művelés, saját ügy, senki sem teheti meg számodra,

külsőleg a Mester csak a Fá-alapelveket magyarázza el.

Szívet művelni, vágyakat feladni, bölcsesség felfénylik, nincs elvesződve,

ez mind saját felelősség.

Szórakozásból jönni, a szív biztosan nem állhatatos.

A világiba belépve, eredet elfelejtve, bizonyos.

Nem állhatatos, semmit sem ér el, egy élet hosszán át.

Ki tudja, mikor jön újra létre a sorskapcsolat. Nehéz!

A buddhizmusban való kifejtés a Fofá-nak az egyik leggyengébb és legkisebb része

Minden lények! Ti nem kellene összehasonlítsátok a „Zhen, Shan, Ren” Dáfá-ját a buddhizmussal. Ezt egyáltalán nem lehet összehasonlítani. Már hozzászórtak ahhoz, hogy a szutrákat a buddhizmusban Fá-ként jelöljék meg. Ténylegesen az égitestek túlságosan nagyok. Túlmennek a Buddhák felismerésén a világegyetemről. A taoista tajcsi is csak egy kis területen belüli tudás a világegyetemről. A hétköznapi emberek szintjén többé már nem létezik lényeges Fá, hanem csak egészen kevés jelenség a világegyetem szélén, amely szerint az emberek művelhetik magukat. A hétköznapi emberek a legalacsonyabb szinten levő emberek, ezért az embereknek nem megengedett, hogy tudjanak az igaz Fofá-ról. De az emberek azt hallották a szentektől: aki a Buddhákat tiszteli, elültetheti a kapcsolatot a műveléshez; ha egy művelő a mantrát szavalja, magas lények védhetik meg; aki betartja a parancsolatokat, megfelelhet egy művelő mércéjének. Már régtől fogva mindig léteztek emberek, akik megpróbálták kikutatni, hogy az, amit a megvilágosultak mondtak, a Fofá-e. Amit egy tathágata-buddha mondott, az a buddha-természet megtestesülése, ami a Fá megnyilvánulásának is van nevezve. Az viszont nem a világegyetem lényeges Fá-ja, mert korábban abszolút nem volt megengedve, hogy az emberek tudjanak a Fofá valódi megtestesüléséről. Csupán ha magas szintekre művelte magát az ember, ismerheti fel, mi a Fofá. Ezért az emberiség még kevésbé van tudatva az igaz művelés lényegéről. Minden idők óta a Fálun Dáfá az első alkalommal hagyta hátra az embereknek a világegyetem tulajdonságait (a Fofá-t). Ez olyan, mint egy a mennybe vezető létrát hátrahagyni az embereknek. Ezért hogyan tudod te akkor megítélni a korábbi buddhizmusnak a dolgaival a kozmikus Dáfá-t?

Mi a bölcsesség

Az emberek nagyon nagyszerűnek tartják a hírességeket, tudósokat és minden szakértőt az emberi társadalomban, tulajdonképpen ők mindannyian nagyon kicsik és jelentéktelenek, mivel ők hétköznapi emberek. A tudásuk is csak arra a picikére korlátozódik, amit a hétköznapi emberek társadalmának a modern tudománya felismert. A grandiózus világegyetemben, a legnagyobb makroszkopikustól a legparányibb mikroszkopikusig az emberi társadalom pontosan a középén található, a legkülsőn, a legfelszínesebben. Az élet is csak a legalacsonyabb létezési forma. Emiatt a felismeréseik az anyagról és a szellemről nagyon csekélyek, felszínesek és szánalmasak is. Ha az egész emberiség összes tudása fölött is rendelkezik az ember, még mindig egy hétköznapi ember.

Művelés nyugdíjazás után

Egyes tanulók, akik részt vettek a tanfolyamon és jó alappal is rendelkeznek, többé nem gyakorolnak, mivel szakmailag nagyon elfoglaltak. Ez nagy kár! Ha ők hétköznapi emberek lennének, úgy hagynám őket és többé egy szót sem szólnék. De ezeknek az embereknek van reményük [De ezek ígéretes emberek]. Az emberi erkölcs minden nap gyorsan csúszik lefelé. Minden hétköznapi ember hagyja magát az áramlattól sodortatni. Minél messzebb távolodik el az ember a Taótól, annál nehezebb lesz, hogy visszaművelje magát. A művelésnél valójában az ember szíve van művelve. Különösen a bonyolult munkakörnyezetben van egy jó esélye, hogy emelje a xinxingjét. Nem a legjobb környezetet vesztette el a művelés számára, ha nyugdíjba megy? Hiszen hogyan tudná magát konfliktusok nélkül művelni? Hogyan emelhetné magát? Az emberi élet korlátozott. Még ha jól el is tervezted az életedet, tudod te hát, hogy a maradék időd elég lesz-e a művelésre? A művelés nem gyerekjáték. Komolyabb, mint bármilyen dolog a hétköznapi emberek között. Ez nem jön magától. Ha az ember elszalasztja ezt az esélyt, mikor kap újra egy emberi testet a reinkarnáció hat útjánál! A sorsalkalom csak egyszer létezik. Ha tovatűnnek az illúziók, amelyekről nem tud lemondani, csupán akkor fogja felfogni, mit vesztett el.

Éles elméjűség

Én a gyakorlók egy részének mondtam, hogy a szélsőséges gondolatok a gondolati karma által lettek okozva. A jelen pillanatban sok gyakorló a mindennapok összes rossz gondolatát szintén gondolati karmaként jelöli meg. Ez nem helyes. Ha te már mentes vagy a rossz gondolatoktól, mi célból szükséges még művelned magad?! Hiszen nem lennél-e már egy Buddha, ha már ilyen tiszta lennél? Ez egy téves megértés. Csak azok a piszkos gondolatok, amelyek hevesen lépnek fel a fejedben, mint például azok, amelyek a Mestert, a Dáfá-t vagy a többi embert szidalmaznak és nem engedik magukat általad kiszorítani vagy elnyomni, tartoznak a gondolati karmához. Léteznek némely gyengébbek, viszont ezek másmilyenek, mint a normális gondolatok. Ti feltétlenül tisztában kell legyetek ezzel.

A FÁ tanulása

A Dáfá tanulásánál az értelmiségiek egy egészen különleges problémára kell ügyeljenek: hétköznapi emberek módszereit használják arra, hogy a Dáfá-t úgy tanulják, mint egy elméleti művet, például: célzottan keresnek ki dolgokat, mint idézetek jeles személyiségektől, és összehasonlítják ezeket a saját viselkedésükkel. Ilyen tanulási módszerek gátolhatják a művelők előmenetelét. Némelyek hallották, hogy a Dáfá egy nagyon mélyenszántó értelemmel rendelkezik és nagyon magas szinten tartalmazza, amelyek a művelést különböző szinteken irányíthatják. Szóról szóra átkutatják, és végül semmit sem fedeztek fel. Az ilyen tanulási módszerek, amelyeket egy hosszú idő után szokássá tettek a politikai elmélet tanulmányozásánál, szintén egy zavaró tényezőt képeznek a művelésnél, amelyik a Fá félreismeréséhez vezet.

A Fá tanulásánál nem kell célzottan egy részt kikeressetek, azzal a szándékkal, hogy feltétlenül megoldjatok valamilyen problémát. Valójában ez szintén a ragaszkodás egy burkolt formája (kivéve ha van egy konfliktus, amelyik sürgősen megoldandó). Csak akkor lehet helyesen megérteni a Dáfá-t, ha minden szándék nélkül tanulja az ember. Minden alkalommal, miután végigolvastad egyszer a „Zhuán Fálun”-t és egy picikét megértettél, te megemelkedtél; ha csak egy kérdést is értettél meg az olvasás után, te már valóban meg is emelkedtél.

A művelés közben te tulajdonképpen lépésről lépésre emelkedsz, anélkül hogy tudnád és anélkül hogy éreznéd. Jegyezzétek meg: Törekvés nélkül magától jön.

Hogyan asszisztáljunk (segédkezzünk)

Az egész országban sok asszisztens létezik, aki nagyon magas felismerésekkel bír a Dáfá-ról. Ők példászerűen tudnak viselkedni és nagyon jól megszervezték a gyakorlócsoportot. De szintén léteznek asszisztensek, akik nem csinálták olyan jól. Ez különösen a munkamódszerük által mutatkozik meg. Például, hogy a tanulók hallgassanak az asszisztensekre, úgy hogy a munka könnyebben legyen elvégezve, némely asszisztensek egy parancsnok módszerével dolgoznak. Ez nem megy. A Fá tanulása önként vállalt. Ha a tanulók saját maguk nem akarják, akkor nem is lehet egy problémát sem megoldani, ehelyett még járulékos konfliktusok adódhatnak. Ha ez nincs rendbe hozva, a konfliktusok kiéleződhetnek, úgy hogy a Fá tanulása erősen szabotálva lesz.

Még rosszabb, hogy némely asszisztensek gyakran terjesztenek híreszteléseket vagy szenzációkeltést végeznek, egyfelől, hogy a tanulók hallgassanak rájuk és higgyenek bennük, és másfelől, hogy a saját tekintélyüket megemeljék. Némelyek valami saját dolgot gondolnak ki. Mindez nem megy. A mi asszisztenseink önkéntesen és ingyen dolgoznak másokért. Ők nem mesterek, és sohasem kellene ilyen ragaszkodásuk legyen.

Hogyan tudjuk viszont mi jól végezni egy asszisztens munkáját? Mindenekelőtt saját magát tekintse egy tanulóknak az ember, és ne legyen az a felfogása, hogy magasabb más tanulóknál. Ha a munkánál valami nincs megértve, egyszerűen meg kellene legyen beszélve a többiekkel. Ha felmerül egy hiba, őszintén megmondani a tanulóknak: „Én is egy művelő vagyok, mint ti mindannyian. Elkerülhetetlen, hogy a munkánál ne kövessek el hibákat. Ezt itt rosszul csináltam, akkor csináljuk úgy, ahogyan helyes.” Ha neked megvan az őszinte kívánságod, hogy a többiekkel közösen mindent jól csináljatok, megláthatod, milyen eredménye van ennek. Senki sem fogja mondani, hogy te egy senki vagy. Ellenkezőleg, azt fogják gondolni, hogy jól tanultad a Fát, és hogy nyílt és tisztességes vagy. Valójában a Dáfá már ott van, és mindegyik művelő tanulja. A tanulók a Fát fogják megítélni az asszisztensek magatartását, hogy az jó vagy rossz. Ők nagyon világosan fel tudják ismerni. Mihelyt neked az a szándékod, hogy saját magadat felmagasztald, a tanulók azt fogják gondolni, hogy a xinxinged nincs rendben. Ezért a dolgokat csak szerénységgel lehet jól megoldani. A te igazi tekintélyed azáltal keletkezik, hogy a Fát jól tanultad. Hogyan lehetne az, hogy egy művelő mentes legyen a hibáktól?

Szójegyzék

arhát	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
aszúra	rosszindulatú kísértet
Bódhidharma	a csan iskola alapítója
bódhiszattva	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
chi	kínai mértékegység, egy chi = kb. 33,3 cm
Dáfá	nagy Fá, a nagy kozmikus Törvény
Dao	- Út - taoizmus - a Tao, a legmagasabb igazság, amiről a taoista rendszerben beszélnek - a tao, egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a Taót
Dayushan	a Lantau sziget Hongkongban
De	erény, egyfajta fehér anyag egy másik dimenzióban
Fá	Törvény, a kozmikus Törvény
Fálun	a Fá kereke, egy intelligens lény, a Fálun Dáfá szimbóluma
Fashen	Fá-test; a Fá teste, amelyik művelési energiából és Fá-ból van összeállítva
Fofá	szó szerint: „Buddha Fá“, a világegyetem legmagasabb igazsága
Han Wudi	egy híres császár a Han-dinasztiában (206 Krisztus előtt –220 Krisztus után)
jie	- számnév, egy nagyon, nagyon hosszú időköz - nehézségek vagy katasztrófák, amelyek egy bizonyos idő után egy egyedi embernél vagy az egész társadalomban vagy egy még nagyobb területen lépnek fel
jieyin	kézzel pecsétet képezni
karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
nirvána	szanszkrit, a szerzetesek halála. A hús-vér test le van vetve és az összellelem művelési energiával a mennybe jut
csi	formátlan, alaktalan anyag, életenergia
csigong	egy modern kifejezés a hagyományos művelés számára
Qin Shihuang	az első császár a Qin-dinasztiában (221-201 Krisztus előtt)

Ren	Elnézés, Tűrés, Tolerancia, Türelem
reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
Shan	Könyörületesség, Jószívűség
tathágata	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
vadzsrá	- szanszkrit, a buddhák őre - kínaira lefordítva: „jingang“, vagyis „arany és acél“ vagy „gyémánt“, valami elpusztíthatatlan
xinxing	„a szív természete“, „a szív minősége“
yang	a két oldal egyike, amelyik az ókínai taoista tan szerint minden dologban benne van foglalva, a yin ellentéte. A hímnemű yangként van szemlélve
yin	a két oldal másika, amelyik az ókínai taoista tan szerint minden dologban benne van foglalva, a yang ellentéte. A nőnemű yinként van szemlélve
Yiguan Dao	szó szerint: „Az egység Taója“
Yue Fei	egy híres hűséges tábornok a déli Szong-dinasztiából (1127-1279 Krisztus után)
Zhen	Igazság, Igazságosság, az Igaz
Zhen, Shan, Ren	Igazságosság, Könyörületesség, Elnézés

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

[Weitere Falun Dafa Bücher auf Deutsch](#)
[Zhuan Falun Band II \(Aktualisiert 12.08\)](#)

<http://www.falundafa.de/>

<http://www.falundafa.de/herunterladen/ZFBandII.doc>

Megjegyzés: Ennek a könyvnek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.